Lietas arhīva Nr. KA05-0020-24/6
ECLI:LV:VAT:2024:0705.11130002022.11.S

Vidzemes apgabaltiesa

SPRIEDUMS

Latvijas Republikas vārdā

Valmierā 2024.gada 5.jūlijā

Tiesa šādā sastāvā: tiesas sēdes priekšsēdētāja Elfa Driba, tiesneses Ginta Gita Kukaine un Guna Krieviņa,

piedaloties prokurorei Solvitai Kristapai un zvērinātiem advokātiem Mirgai Priedītei, Igoram Sandleram,

atklātā tiesas sēdē iztiesāja krimināllietu saistībā ar Vidzemes prokuratūras prokurores Solvitas Kristapas iesniegto apelācijas protestu, cietušās /Persona A/, cietušās /Persona B/ pārstāves juridiskās palīdzības sniedzējas Gintas Bemeres, apsūdzētā /Persona C/ un apsūdzētā Daniela Kajotas aizstāves Mirgas Priedītes iesniegtajām apelācijas sūdzībām par Vidzemes rajona tiesas 2023.gada 14.aprīļa spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Vidzemes rajona tiesas 2023.gada 14.aprīļa spriedumu

[1.1] /Persona C/, personas kods /Personas kods A/, atzīts par vainīgu Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā un sodīts ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 20 dienām;

atzīts par vainīgu Krimināllikuma 125.panta trešajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 8 gadiem, probācijas uzraudzību uz 3 gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo, trešo un ceturto daļu sods pēc noziedzīgo nodarījumu kopības noteikts, daļēji saskaitot piespriestos sodus,- brīvības atņemšana uz 8 gadiem 10 dienām, probācijas uzraudzība uz 3 gadiem.

/Persona C/ soda izciešanas laikā ieskaitīts aizturējumā un apcietinājumā pavadītais laiks no 2022.gada 16.janvāra līdz sprieduma pasludināšanai 2023.gada 14.aprīlī.

Atstāts negrozīts /Persona C/ piemērotais drošības līdzeklis – apcietinājums.

[1.2] Daniels Kajota, personas kods /Personas kods B/, atzīts par vainīgu Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā, kas izdarīts 2022.gada 15.janvārī ap pulksten 20.51, un sodīts ar īslaicīgu

brīvības atņemšanu uz 20 dienām;

atzīts par vainīgu Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā, kas izdarīts 2022.gada 15.janvārī ap pulksten 21.22, un sodīts ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 15 dienām;

atzīts par vainīgu Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā, kas izdarīts 2022.gada 16.janvārī ap pulksten 01.30, un sodīts ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 20 dienām;

atzīts par vainīgu Krimināllikuma 185.panta pirmajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā un sodīts ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 1 mēnesi;

atzīts par vainīgu Krimināllikuma 125.panta trešajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 8 gadiem, probācijas uzraudzību uz 3 gadiem, konfiscējot mantu – arestētos naudas līdzekļus 170,95 *euro*.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo, trešo un ceturto daļu sods pēc noziedzīgo nodarījumu kopības Danielam Kajotam noteikts, daļēji saskaitot piespriestos sodus, - brīvības atņemšana uz 8 gadiem 2 mēnešiem, probācijas uzraudzība uz 3 gadiem, konfiscējot mantu – arestētos naudas līdzekļus 170,95 *euro*.

Danielam Kajotam soda izciešanas laikā ieskaitīts aizturējumā un apcietinājumā pavadītais laiks no 2022.gada 16.janvāra līdz sprieduma pasludināšanai 2023.gada 14.aprīlī.

Atstāts negrozīts Danielam Kajotam piemērotais drošības līdzeklis – apcietinājums.

[1.3] No Daniela Kajotas /Organizācija A/ labā piedzīta mantiskā kaitējuma kompensācija 13,06 *euro*.

No Daniela Kajotas /Organizācija B/ labā piedzīta mantiskā kaitējuma kompensācija 125 *euro*.

No Daniela Kajotas cietušās /Persona B/ labā piedzīta mantiskā kaitējuma kompensācija par izsisto loga stiklu 203,28 *euro*.

No /Persona C/ un Daniela Kajotas solidāri cietušās /Persona B/ labā piedzīta morālā kaitējuma kompensācija 13750 *euro*, mantiskais zaudējums 2140 *euro*.

No /Persona C/ un Daniela Kajotas solidāri cietušās /Persona A/ labā piedzīta morālā kaitējuma kompensācija 20450 *euro*, mantiskais zaudējums 1000 *euro*.

No /Persona C/ un Daniela Kajotas solidāri valsts labā piedzīti 2500 *euro*- Juridiskās palīdzības administrācijas izmaksātā kompensācija cietušajām /Persona B/ un /Persona A/.

No /Persona C/ valsts labā piedzīti 85 *euro*- procesuālie izdevumi par aizstāvja darba apmaksu pirmstiesas kriminālprocesā.

No Daniela Kajotas valsts labā piedzīti 1725 *euro*- procesuālie izdevumi par aizstāves darba apmaksu pirmstiesas kriminālprocesā un tiesā.

[1.4] Ar spriedumu lietiskie pierādījumi: beisbola nūja un 3 koka nūjas atlūzas, iepakotas papīra maisā ar Nr. 0519515; 2 nomazgājumi un 10 centu monēta, iepakoti aploksnē Nr. 343992; /Persona E/ jaka, iepakota papīra maisā Nr. 21-127223; /Persona C/ virsjaka, bikses un apavi, iepakoti papīra maisā Nr. 343950; Daniela Kajotas virsjaka un bikses, iepakotas maisā Nr. 0536588; naudas lāde, iepakota papīra maisā Nr. A18 0491964; saplēsta 5 *euro* banknote, iepakota papīra aploksnē ar Nr. A18 0491965, kas glabājas Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Rietumvidzemes iecirkņa lietisko pierādījumu glabātuvē- iznīcināti. Personas apliecība uz Ž.Biruļa vārda, iepakota aploksnē ar Nr. A18 0491966, kas glabājas Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Rietumvidzemes iecirkņa lietisko pierādījumu glabātuvē- nodota Pilsonības un migrācijas pārvaldei. Daniela Kajotas apavi, iepakoti maisā Nr. 0536588, kas glabājas Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Rietumvidzemes iecirkņa lietisko pierādījumu glabātuvē- atdoti Danielam Kajotam. Daniela Kajotas mobilais telefons "iPhone SE", iepakots drošības maisā Nr. 48682029; /Persona C/ mobilais telefons "Samsung", iepakots drošības maisā Nr. 48682023; Daniela Kajotas mobilais telefons "iPhone", iepakots aploksnē ar Nr. A18 0491967, kas glabājas Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Rietumvidzemes iecirkņa lietisko pierādījumu glabātuvē- iznīcināti. Mobilais telefons CAT, kas glabājas pie kriminālprocesa, atdots cietušai /Persona B/. Elektroniskos dokumentus 11 DVD diskos un 1 USB atmiņu kartē nolemts glabāt kopā ar lietu visu tās glabāšanas laiku.

[2] Ar Vidzemes rajona tiesas spriedumu /Persona C/ un Daniels Kajota notiesāti par svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzību) nelielā apmērā, proti:

/Persona C/ un Daniels Kajota, būdami alkohola ietekmē, personu grupā 2022.gada 15.janvārī ap plkst.20.51, atrodoties /Adrese A/ peldbaseina ģērbtuvē no apavu plaukta slepeni nozaga /Persona G/ piederošos /Persona H/ lietošanā nodotos sporta apavus "NIKE AIR MAX 270" 154,95 *euro* vērtībā.

Pirmās instances tiesas spriedumā šāda apsūdzēto /Persona C/ un Daniela Kajotas rīcība kvalificēta kā Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums.

[2.1] Ar pirmās instances tiesas spriedumu Daniels Kajota notiesāts par svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzību) nelielā apmērā, proti:

2022.gada 15.janvārī ap plkst.21.22 Daniels Kajota, būdams alkohola ietekmē, atrodoties /Adrese B/, /Organizācija A/ veikalā slepeni nozaga vienu 0,5 l tilpuma brendija pudeli "J.P.Chenet XO" 13,06 *euro* vērtībā.

Pirmās instances tiesas spriedumā šāda apsūdzētā Daniela Kajotas rīcība kvalificēta kā Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums.

[2.2] Ar pirmās instances tiesas spriedumu Daniels Kajota notiesāts par svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzību) nelielā apmērā, proti:

2022.gada 16.janvārī ap plkst.01.30 Daniels Kajota, būdams alkohola ietekmē, atrodoties /Adrese C/, /Organizācija B/ slepeni nozaga kases aparāta naudas lādi 65 *euro* vērtībā ar tajā esošo naudu 60 *euro*, proti, nozaga /Organizācija B/ piederošo mantu 125 *euro* kopvērtībā.

Pirmās instances tiesas spriedumā šāda apsūdzētā Daniela Kajotas rīcība kvalificēta kā Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums.

[2.3] Ar pirmās instances tiesas spriedumu Daniels Kajota notiesāts par svešas mantas tīšu iznīcināšanu, proti:

2022.gada 16.janvārī laika posmā no plkst.02.30 līdz plkst.3.42, precīzāk nenoskaidrotā laikā, Daniels Kajota, būdams alkohola ietekmē, atrodoties Valmierā pie /Persona E/ piederošās mājas /Adrese D/, tīši ar akmeni izsita mājas otrā stāva loga stiklu, tādā veidā iznīcinot /Persona E/ piederošo mantu – loga stiklu 115 *euro* vērtībā.

Pirmās instances tiesas spriedumā šāda apsūdzētā Daniela Kajotas rīcība kvalificēta kā Krimināllikuma 185.panta pirmajā daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums.

[2.4] Ar Vidzemes rajona tiesas spriedumu /Persona C/ un Daniels Kajota notiesāti par personu grupā nodarītu tīšu smagu miesas bojājumu, kas vainīgo neuzmanības dēļ bija par iemeslu cietušā nāvei, proti:

2022.gada 16.janvārī laika posmā no plkst.02.30 līdz plkst.3.42, precīzāk nenoskaidrotā laikā, /Persona C/ un Daniels Kajota, būdami alkohola ietekmē, atrodoties /Vieta/, uz personisko attiecību pamata, tīši, aiz dusmām personu grupā pielietoja fizisku vardarbību pret /Persona E/- vairākkārtīgi sita ar dūrēm un spēra cietušajam pa dažādām ķermeņa daļām. Daniels Kajota ar beisbola nūju vairākkārtīgi sita /Persona E/ pa dažādām ķermeņa daļām. Savukārt /Persona C/ ar koka nūjas fragmentu vairākkārtīgi sita cietušajam pa dažādām ķermeņa daļām. Proti, /Persona C/ vismaz divas reizes ar kāju iespēra /Persona E/ pa ķermeni, tostarp vismaz vienu reizi pa seju un vienu reizi ar kāju iespēra pa ķermeņa augšdaļu, vismaz vienu reizi ar dūri iesita cietušajam pa seju, vismaz piecas reizes ar koka nūjas fragmentu iesita pa /Persona E/ ķermeni, tajā skaitā vismaz divas reizes pa cietušā galvu. Daniels Kajota vismaz vienu reizi ar kāju iespēra cietušajam /Persona E/ pa muguru, divas reizes ar dūri iesita pa cietušā seju, vismaz četras reizes ar beisbola nūju iesita /Persona E/ pa dažādām ķermeņa daļām, tajā skaitā vismaz divas reizes pa cietušā galvu un vienu reizi pa kāju, kā arī ķermeņa kreiso sānu daļu.

/Persona C/ un Daniela Kajotas kopīgas rīcības rezultātā cietušajam /Persona E/ tika nodarīti smagi miesas bojājumi, kas bīstami dzīvībai: galvas apvidū- zemādas asinsizplūdumi un ādas nobrāzumi sejas apvidū, zemādas asinsizplūdumi kreisā paura un deniņu apvidū, ādas nobrāzumi labā aizauss apvidū, ādas nobrāzumi ar zemādas asinsizplūdumiem paura, pakauša apvidū, sistas brūces ar ādas nobrāzumiem un zemādas asinsizplūdumiem pieres, paura, labo deniņu apvidū, sistas brūces kreisās uzacs iekšējā malā, deguna saknes, kreisā paura apvidū, asinsizplūdumi galvas ādas muskuļu lēvera iekšējā virsmā pieres labajā pusē, pieres centrālajā daļā ar pāreju uz deguna apvidu, labā deniņu -pakauša apvidū, pakauša kreisajā pusē, asinsizplūdums kreisajā un labajā deniņu muskuļos, asinsizplūdums zem cietā galvas smadzeņu apvalka labās deniņu daivas sānu virsmas apvidū, vidējā un mugurējā galvaskausa bedres apvidū, asinsizplūdumi zem mīkstiem galvas smadzeņu apvalkiem labā paura – deniņu daivas apvidū, labās pieres daivas apvidū, labās deniņu daivas apakšējā virsmā, kreisās deniņu daivas sānu virsmā, abu smadzenīšu apvidū, galvas smadzeņu abu deniņu daivu, labās paura daivas un labās pieres daivas sasitums, multipli sejas kaulu lūzumi, labā deniņu kaula zvīņas un labā paura kaula šķembains iespieduma lūzums, spārnkaula mazā un lielā spārna lūzumi labajā pusē, pakauša kaula lūzums. Ķermeņa apvidū- zemādas asinsizplūdumi krūškurvja priekšējā virsmā pa labi no ķermeņa viduslīnijas un labā ribu loka apvidū, ādas nobrāzumi vēdera labā sāna apvidū, asinsizplūdumi labās lāpstiņas un jostas apvidū mīkstajos audos, 3. un 4.jostas skriemeļu šķērsizaugumu lūzumi kreisajā pusē. Ekstremitāšu apvidū- zemādas asinsizplūdumi abu roku un abu ceļa locītavu apvidū, ādas nobrāzumi labās plaukstas, labās elkoņu locītavas, kreisās plaukstas apvidū, ādas nobrāzumi

kreisās ceļa locītavas priekšējā virsmā, labās ceļa locītavas priekšējā virsmā, labās pēdas un tās locītavas apvidū, kreisās pēdas un tās locītavas apvidū.

Minētie miesas bojājumi bija tiešā cēloniskā sakarā ar /Persona E/ nāves iestāšanos 2022.gada 16.janvārī plkst.05.20 /Organizācija C/ no trulas vaļējas galvas traumas ar zemādas asinsizplūdumiem, ādas nobrāzumiem un sistām brūcēm galvas apvidū, multipliem sejas kaulu lūzumiem, galvaskausa velves un pamatnes kaula lūzumiem, asinsizplūdumiem zem cietā un mīkstā galvas smadzeņu apvalka, galvas smadzeņu vielas sasitumu, kas sarežģījās ar galvas smadzeņu tūsku, iekšējo orgānu nevienmērīgu caurasiņojumu ar mikro cirkulācijas traucējumu parādībām asinsvados, Minakova plankumiem zem sirds endokarda, perēkļainu plaušu emfizēmu un parciālu tūsku.

Pirmās instances tiesas spriedumā šāda apsūdzēto /Persona C/ un Daniela Kajotas rīcība kvalificēta kā Krimināllikuma 125.panta trešajā daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums.

[3] Pirmās instances tiesā apsūdzētie /Persona C/ un Daniels Kajota atzina savu vainu neliela apmēra zādzību izdarīšanā, neapstrīdēja noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas faktiskos apstākļus un juridisko kvalifikāciju, lūdza neveikt pierādījumu pārbaudi šajā apsūdzības daļā. Šādam apsūdzēto lūgumam nav iebildusi prokurore, cietušie un viņu pārstāvji, kā arī apsūdzēto aizstāvji. Vidzemes rajona tiesai pēc lietas materiālu pārbaudes nav radušās šaubas par /Persona C/ un Daniela Kajotas vainu celtajās apsūdzībās pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas, tāpēc lieta šajā apsūdzības daļā saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu pirmās instances tiesā izskatīta, neizdarot pierādījumu pārbaudi, izskaidrojot apsūdzētajiem pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālo būtību un sekas.

Pirmās instances tiesā pierādījumu pārbaude veikta /Persona C/ apsūdzībā pēc Krimināllikuma 125.panta trešās daļas, Daniela Kajotas apsūdzībā pēc Krimināllikuma 185.panta pirmās daļas un 125.panta trešās daļas.

[4] Par Vidzemes rajona tiesas 2023.gada 14.aprīļa spriedumu apelācijas protestu iesniegusi Vidzemes prokuratūras prokurore Solvita Kristapa, apelācijas sūdzības- cietusī /Persona A/ un cietušās /Persona B/ pārstāve zvērināta advokāte Ginta Bemere, apsūdzētais /Persona C/ un apsūdzētā /Persona D/ aizstāve Mirga Priedīte.

[5] Apelācijas protestā Vidzemes prokuratūras prokurore Solvita Kristapa apstrīdējusi pirmās instances tiesas spriedumu daļā par Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 17.punktā paredzētā atbildību pastiprinoša apstākļa neatzīšanu apsūdzēto rīcībā noziedzīgā nodarījumā pēc Krimināllikuma 125.panta trešās daļas, /Persona C/ un /Persona D/ noteikto brīvības atņemšanas soda mēru pēc Krimināllikuma 125.panta trešās daļas, kā arī abiem apsūdzētajiem noteikto galīgo sodu.

[5.1] Prokurore uzskata, ka pirmās instances tiesa nepamatoti apsūdzēto rīcībā nav konstatējusi Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 17.punktā paredzēto atbildību pastiprinošo apstākli- noziedzīgu nodarījumu izdarījusī persona sniegusi apzināti nepatiesu liecību, kā rezultātā nepamatoti apsūdzētajiem pēc Krimināllikuma 125.panta trešās daļas noteikusi brīvības atņemšanas sodu tikai uz 8 gadiem.

Prokurores ieskatā apsūdzētie pirmstiesas kriminālprocesā un pirmās instances tiesā sniedza nepatiesas liecības par cietušā /Persona E/ izdarīto sitienu skaitu, kā arī faktu, ka /Persona C/ ir zaudējis samaņu. Apstākļos, kad /Persona C/ un /Persona D/ apsūdzības uzrādīšanas laikā, kā arī pirmās instances tiesā aizstāvju klātbūtnē tika

izskaidrotas sekas par apzināti nepatiesu liecību sniegšanu, nepamatots ir pirmās instances tiesas atzinums, ka apsūdzētie nebija informēti par nepatiesi sniegto liecību sekām.

[5.2] Minēto apstākļu dēļ prokurore lūgusi atcelt pirmās instances tiesas spriedumu daļā par apsūdzētajiem pēc Krimināllikuma 125.panta trešās daļas noteiktā soda mēru un saskaņā ar Krimināllikuma 50.pantu noteikto sodu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības.

Atzīt apsūdzēto rīcībā Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 17.punktā paredzēto atbildību pastiprinošo apstākli.

Sodīt /Persona C/ pēc Krimināllikuma 125.panta trešās daļas ar brīvības atņemšanu uz 10 gadiem. Saskaņā ar Krimināllikuma 50.pantu noteikt /Persona C/ galīgo sodu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, daļēji saskaitot piespriestos sodus- brīvības atņemšanu uz 10 gadiem 20 dienām, probācijas uzraudzību uz 3 gadiem.

Sodīt /Persona D/ pēc Krimināllikuma 125.panta trešās daļas ar brīvības atņemšanu uz 10 gadiem. Saskaņā ar Krimināllikuma 50.pantu noteikt /Persona D/ galīgo sodu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, daļēji saskaitot piespriestos sodus- brīvības atņemšanu uz 10 gadiem 1 mēnesi, probācijas uzraudzību uz 3 gadiem, konfiscējot mantu – arestētos naudas līdzekļus 170,95 *euro.*

[6] Cietusī /Persona A/ apstrīdējusi pirmās instances tiesas spriedumu daļā par apsūdzētajiem /Persona D/ un /Persona C/ piespriesto brīvības atņemšanas sodu pēc Krimināllikuma 125.panta trešās daļas, noteikto galīgo sodu, kā arī par viņas pieteiktās un uzturētās morālā kaitējuma kompensācijas 28350 *euro* nenoteikšanu.

[6.1] Cietusī uzskata, ka pirmās instances tiesa nepamatoti apsūdzētajiem pēc Krimināllikuma 125.panta trešās daļas noteikusi nesamērīgi mazu brīvības atņemšanas sodu, kas neatbilst noziedzīgā nodarījuma smagumam un sekām, Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā definētajam soda mērķim.

Atsaucoties uz tiesību teorijā paustajām atziņām par to, ka noziedzīga nodarījuma sasaiste tikai ar nodarījuma klasifikāciju nevar būt rādītājs soda individualizācijai, cietusī uzskata, ka spriedumā iztrūkst apsūdzēto izdarīto darbību analītiskas sasaistes ar sevišķi smagā noziedzīgā nodarījuma subjektīvo pusi, tostarp apsūdzēto psihisko attieksmi pret nodarījumu- notiekošā filmēšanu un filmētā tālāku izplatīšanu. No apsūdzēto filmētā materiāla ir redzama pret cietušo /Persona E/ pielietotā cietsirdība un ņirgāšanās, kas cietušās ieskatā ir Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 8.punktā paredzētais atbildību pastiprinošais apstāklis.

Nosakot apsūdzētajiem sodu, pirmās instances tiesa bez ievērības atstājusi noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas veidu, rīkus, brūču un miesas bojājumu daudzumu, raksturu, lokalizāciju, smagās un neatgriezeniskās sekas, pirmās instances tiesas sēdē /Persona C/ paziņas /Persona I/ sniegtās ziņas, ka 2022.gada 16.janvāra naktī saņemtajā ziņojumā no /Persona C/ apsūdzētais lūdzis piedošanu par to, ka viņa dēļ kāds cilvēks tiks nogalināts.

Pretēji judikatūrā paustajām atziņām spriedumā nav norādīts, kādi tieši lietas konkrētie apstākļi lika tiesai aprobežoties ar 8 gadus ilga brīvības atņemšanas soda noteikšanu /Persona C/ un /Persona D/ situācijā, kad apsūdzēto rīcībā ir konstatēts Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 12.punktā paredzētais atbildību pastiprinošais apstāklis- noziedzīgais nodarījums izdarīts alkohola ietekmē. Nav saprotama tiesas atsauce uz atbildību mīkstinošiem apstākļiem, ja tādi saistībā ar konkrēto noziedzīgo nodarījumu apsūdzēto rīcībā nav konstatēti. Nav

saprotams, kāpēc apstākļos, kad apsūdzēto pret cietušo pielietotā vardarbība bija saskaņota, /Persona C/ un /Persona D/ rīcībā nav konstatēts Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 2.punktā paredzētais atbildību pastiprinošais apstāklis – noziedzīgais nodarījums izdarīts personu grupā.

Konkrētos apstākļos pēc Krimināllikuma 125.panta trešās daļas abiem apsūdzētajiem noteiktais brīvības atņemšanas sods nav taisnīgs un samērīgs.

[6.2] Apelācijas sūdzībā cietusī /Persona A/ apstrīdējusi arī spriedumu daļā par morālā kaitējuma kompensācijas 29550 *euro* nenoteikšanu.

Norādījusi, ka pirmās instances tiesā pieteica un uzturēja spēkā morālā kaitējuma kompensāciju 50000 *euro*. Vidzemes rajona tiesa noteikusi morālā kaitējuma kompensāciju 21700 *euro*, no kuras atskaitījusi Juridiskās palīdzības administrācijas viņai izmaksātos 1250 *euro*. Neiebilstot valsts izmaksātās kompensācijas atskaitīšanai no prasītās morālā kaitējuma kompensācijas summas, uzskata, ka no apsūdzētajiem par labu viņai piedzītā morālā kaitējuma kompensācija 20450 *euro* nav atbilstoša un samērīga viņai radītajām ciešanām par vienīgā dēla zaudējumu un nav atbilstoša Eiropas Cilvēktiesību konvencijā, Latvijas Republikas Satversmē garantētajām cilvēktiesībām.

Cietusī norādījusi, ka apsūdzēto prettiesiskās rīcības rezultātā nonāvēts viņas vienīgais dēls, kas viņai sagādājis neaprakstāmu morālo kaitējumu un ciešanas. Tās neizzudīs visa atlikušā mūža garumā, smagi ietekmējot viņas emocionālo stāvokli un veselību. Ievērojot Kriminālprocesa likuma 22.pantā noteikto, ka personai, kurai ar noziedzīgu nodarījumu radīts kaitējums, tiek garantētas iespējas morālās un materiālās kompensācijas saņemšanai, uzskata, ka konkrētos apstākļos pirmās instances tiesai bija pamats noteikt morālā kaitējuma kompensāciju viņas prasītajā apmērā, atņemot no tās Juridiskās palīdzības administrācijas izmaksātos 1250 *euro*, proti, piedzenot no apsūdzētajiem morālā kaitējuma kompensāciju 48750 *euro*.

[6.3] Minēto apstākļu dēļ cietusī /Persona A/ lūgusi atcelt Vidzemes rajona tiesas 2023.gada 14.aprīļa spriedumu daļā par apsūdzētajiem pēc Krimināllikuma 125.panta trešās daļas noteiktā soda mēru un galīgo sodu, par morālā kaitējuma kompensācijas nenoteikšanu. Sodīt /Persona C/ un /Persona D/ pēc Krimināllikuma 125.panta trešās daļas ar bargāku brīvības atņemšanas sodu, attiecīgi nosakot viņiem bargāku galīgo sodu. Lūgusi piedzīt solidāri no abiem apsūdzētajiem morālā kaitējuma kompensāciju 48750 *euro*.

[7] Cietušās /Persona B/ pārstāve Ginta Bemere iesniegtajā apelācijas sūdzībā apstrīdējusi pirmās instances tiesas spriedumu daļā par apsūdzētajiem pēc Krimināllikuma 125.panta trešās daļas noteiktā soda mēru, uzskatot to par nepamatoti maigu, kā arī par /Persona C/ un /Persona D/ noteikto galīgo sodu.

[7.1] Pirmās instances tiesa nepamatoti konstatējusi noziedzīgu nevērību pret cietušā nāvi. Pārstāve vērsusi uzmanību, ka apsūdzētie vairākkārtīgi tīši, nežēlīgi sitot ar beisbola nūju, koka nūju, sperot ar kāju, sitot ar dūri par /Persona E/ dzīvībai svarīgu orgānu – galvu, vēlējās nodarīt cietušajam smagus dzīvībai bīstamus miesas bojājumus, apzinājās un paredzēja, ka šādas vardarbības pielietošanas rezultātā var iestāties cietušā nāve. To apstiprina tiesu medicīniskās ekspertīzes atzinumā konstatētais, ka visi /Persona E/ nodarītie miesas bojājumi kopumā pieskaitāmi smagiem miesas bojājumiem. Apsūdzēto rīcības tīšumu un apzinātību raksturo cietušā izsaukšana no mājas, metot pa viņa mājas logu ar akmeņiem, apsūdzēto izvēlētie noziedzīga nodarījuma izdarīšanas

priekšmeti- beisbola un koka nūjas-, sitienu izdarīšana pa cietušā galvu un citām ķermeņa daļām, pret cietušo vērstās vardarbības motīvs- atriebība.

Spriedumā nav vērtēts, ka /Persona C/ un /Persona D/ rīcība bija sevišķi nežēlīga, apsūdzētie ņirgājušies par cietušo, ko apstiprina lietai pievienotie videoieraksti, kuros redzama /Persona E/ sišana un pazemošana. Cietušais nevarēja izsaukt policiju un ātro palīdzību, jo viņa mobilais telefons CAT neatradās pie viņa, tā kā apsūdzētie cietušās pārstāves ieskatā to bija nolaupījuši, jo viņiem bija pamats baidīties, ka cietušais viņus un viņu darbības piefiksējis savā mobilajā telefonā. To apstiprina fakts, ka telefons aizturēšanas brīdī tika izņemts no apsūdzētā /Persona D/, kā arī apstāklis, ka apsūdzētie atbilstoši lietā esošajām prokurores pievienotajām fotogrāfijām mobilo telefonu CAT redzēja /Persona E/ rokās.

Tā kā pēc vardarbības pielietošanas /Persona E/ bija dzīvs tikai tādēļ, ka viņa organisms bija sīksts un spēcīgs, tad cietušās pārstāve uzskata, ka spriedumā nepamatoti konstatēts, ka apsūdzētie neparedzēja miesas bojājumu bīstamu /Persona E/ dzīvībai, kas liecinot par noziedzīgu nevērību pret cietušā nāvi.

[7.2] Apelācijas sūdzībā norādīts, ka 2023.gada 21.februāra tiesas sēdē apsūdzētie savu vainu Krimināllikuma 125.panta trešajā daļā atzina daļēji. Lai gan 2023.gada 13.aprīļa tiesas sēdē, izsakot attieksmi pret grozīto apsūdzību, apsūdzētais /Persona C/ savu vainu atzina daļēji, neatzīstot noziedzīgā nodarījuma juridisko kvalifikāciju, savukārt apsūdzētais /Persona D/ - atzina pilnīgi, cietušās pārstāve uzskata, ka šāda /Persona D/ rīcība bija formāla, kādēļ viņa vainas atzīšana nav vērtējama saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta normām.

[7.3] Apsūdzētajiem nepamatoti pēc Krimināllikuma 125.panta trešās daļas noteikta brīvības atņemšana uz 8 gadiem, proti, tuvāk sankcijas minimālajai robežai, neskatoties uz cietušo izteikto lūgumu- piemērot apsūdzētajiem konkrētā panta sankcijā paredzēto maksimālo brīvības atņemšanas sodu. Nosakot šādu nesamērīgi maigu sodu, tiesa nav ņēmusi vērā, ka apsūdzēto rīcībā ir atbildību pastiprinošs apstāklis – alkohola ietekme, nav atbildību mīkstinoša apstākļa. Nosakot sodu, nav izvērtēti apsūdzēto /Persona C/ un /Persona D/ personību raksturojošie fakti, tostarp apstāklis, ka apsūdzēto 2022.gada 15.-16.janvārī izdarītie noziedzīgie nodarījumi kļuva arvien smagāki. Cietušais /Persona E/ tiek nežēlīgi sists, izmantojot ne tikai dūres, bet arī, sperot ar kājām, sitot ar koka nūju un beisbola nūju pa cietušā galvu. Cietušajam atņemts telefons un viņš, neraugoties uz viņam nodarītiem acīmredzamiem miesas bojājumiem, tika morāli pazemots.

[7.4] Minēto apstākļu dēļ cietušās pārstāve lūgusi atcelt Vidzemes rajona tiesas 2023.gada 14.aprīļa spriedumu daļā par apsūdzētajiem /Persona C/ un /Persona D/ noteikto brīvības atņemšanas soda mēru pēc Krimināllikuma 125.panta trešās daļas un noteikto galīgo sodu. Atceltajā daļā taisīt jaunu spriedumu, ar kuru /Persona C/ un /Persona D/ sodīt pēc Krimināllikuma 125.panta trešās daļas ar brīvības atņemšanu uz 15 gadiem, nosakot bargāku galīgo sodu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības.

[8] Apelācijas sūdzībā apsūdzētais /Persona C/ apstrīdējis notiesāšanu pēc Krimināllikuma 125.panta trešās daļas, par konkrēto noziedzīgo nodarījumu noteikto sodu, galīgo sodu, cietušo /Persona B/ un /Persona A/ labā piedzīto morālo kaitējuma kompensāciju apmēru.

[8.1] Pretēji Kriminālprocesa likuma 405.panta prasībām, 2022.gada 16.janvāra notikumi apsūdzībā aprakstīti nepilnīgi, kā rezultātā nepareizi noteikta noziedzīgā nodarījuma kvalifikācija pēc Krimināllikuma

125.panta trešās daļas. Neprecīzās apsūdzības dēļ veidojas nepareizs un nepilnīgs priekšstats par to, kādu motīvu un faktisko apstākļu izraisītu notikumu rezultātā viņš izdarījis darbības, kas noveda pie kaitīgo seku iestāšanās.

Apsūdzētais vērsis uzmanību, ka lietā iegūtais pierādījums- videomateriāls no /Adrese E/ mājas kameras – objektīvi apstiprina viņa un /Persona D/ apgalvojumus, ka 2022.gada 16.janvāra naktī ap plkst. 3.00 /Vieta/ ielas krustojuma tuvumā konfliktu izraisīja tieši /Persona E/, neattaisnoti pielietojot fizisku vardarbību pret viņu, kas vistiešākā veidā ietekmēja viņa turpmāko uzvedību un rīcību.

Lai gan pirmās instances tiesa atzina par pierādītu, ka konflikta iemesls starp apsūdzētajiem un cietušo bija apsūdzēto skaļā trokšņošana uz ielas nakts vidū, kuras dēļ tika pamodināts /Persona E/, kurš, pielietojot fizisku spēku, vērsās pret trokšņotājiem, tiesa nav cietušā rīcību un pret apsūdzēto pielietoto vardarbību atspoguļojusi spriedumā par pierādītu atzītajā noziedzīgā nodarījuma aprakstā.

Atsaucoties uz judikatūrā un tiesību teorijā paustajām atziņām par apsūdzības konkrētību, apsūdzētā ieskatā apsūdzība, kas satur tikai daļu no faktiskajiem apstākļiem un neatspoguļo viņa rīcības motīvus un cēlonisko saistību ar nodarījuma sekām, ir novedusi pie kļūdainas un nepareizas noziedzīgā nodarījuma juridiskās kvalifikācijas.

[8.2] Apsūdzētais norādījis, ka no /Persona E/ saņēmis nevis vienu sitienu, kā to atzinusi pirmās instances tiesa, bet vairākus sitienus ar koka nūju pa galvu un citām ķermeņa daļām, tostarp sists arī brīdī, kad atradies guļus stāvoklī uz zemes. Šo faktu apstiprina ne tikai Valsts policijas darbinieces /Persona J/ individuālās ķermeņa kameras videoieraksts, kurā redzams viņa izskats, bet arī Valsts policijas darbinieka /Persona K/ ziņojumā ietvertā informācija, tiesu medicīniskās ekspertīzes atzinumā viņam konstatētie miesas bojājumi - ādas nobrāzums pieres kreisā pusē, kā arī zemādas asinsizplūdumi: labās plaukstas mugurējā virsmā, kreisās plaukstas priekšējā virsmā, labās ceļa locītavas priekšējā virsmā, labā apakšstilba priekšējā virsmā, kreisās ceļa locītavas iekšējā sānu virsmā, kreisā apakšstilba priekšējā un ārējā sānu virsmā.

Apsūdzētais nepiekrīt spriedumā secinātajam, ka norādītos miesas bojājumus, izņemot nobrāzumu pieres kreisajā pusē, viņš varēja gūt, krītot vai izdarot sitienus /Persona E/, jo tas neatbilst noziedzīgā nodarījuma faktiskajiem apstākļiem. Pēc /Persona E/ izdarītiem sitieniem vērsies pret cietušo ar to pašu priekšmetu, ar kuru cietušais viņu sitis. Proti, cietušajam sitis jau ar šī priekšmeta – koka nūjas – atlūzu, jo īsi pirms tam koka nūja /Persona E/ rīcības rezultātā pārlūza.

[8.3] /Persona C/ vērsis uzmanību uz tiesu medicīniskās ekspertīzes atzinumā /Persona E/ konstatētajiem miesas bojājumiem, ekspertes /Persona L/ pirmās instances tiesā norādīto, ka smagākie miesas bojājumi, kas ir cēloniskā sakarā ar /Persona E/ nāves iestāšanos, radušies cieta trula priekšmeta, kam bija cilindriskas formas traumējoša virsma, piemēram, beisbola nūjas, iedarbības rezultātā. Ne ekspertīzes atzinumā, ne liecībās eksperte nav norādījusi precīzākus parametrus, kādiem jābūt cilindriskās formas traumējošai virsmai- cik smagam un diametrā platam bija jābūt šim priekšmetam, lai ar to radītu cietušajam konstatētos miesas bojājumus. Konkrētām ziņām ir būtiska nozīme, jo abi priekšmeti, ar kuriem tika izdarīti sitieni cietušajam, ir cilindriskas formas, un eksperte izteica viedokli, ka dzīvībai bīstams miesas bojājums galvas apvidū varēja būt nodarīts pat vienas traumatiskas iedarbības rezultātā.

Arī lietisko pierādījumu tiesu medicīniskās ekspertīzes atzinumā saņemtas vispārīgas atbildes, neizslēdzot miesas bojājumu nodarīšanas iespējamību ar beisbola nūju un koka nūjas atlūzām. Neskatoties uz miesas bojājumu lokalizāciju un izpētāmo priekšmetu atšķirīgo svaru un izmēriem, eksperti nav varējuši precīzāk noteikt dzīvībai bīstamu miesas bojājumu rašanās iespējamību viena vai otra priekšmeta iedarbības rezultātā.

Tā kā koka nūja salūza /Persona E/ izdarīto sitienu rezultātā, nevis otrādi, bet procesa virzītājs, tīši maldinot ekspertus vai arī neprecīzi izsakoties lēmumā par ekspertīzes noteikšanu, norādījis, ka miesas bojājumus /Persona E/ ar koka nūju, kas sitienu laikā salūza, nodarīja /Persona C/, tad apsūdzētais uzskata, ka personai, kura nav informēta par visiem lietas apstākļiem, varēja rasties kļūdains priekšstats par to, ka koka nūja salūzusi pret /Persona E/ ķermeni, un konkrētais priekšstats varēja ietekmēt ekspertīzes pamatotību un tajā izdarītos secinājumus.

Apsūdzētā ieskatā 2022.gada 16.janvāra notikuma faktiskie apstākļi ir pamats, lai apšaubītu, ka viņa izdarīto sitienu rezultātā cietušajam varēja tikt nodarīti tādi miesas bojājumi, kuri ir tiešā cēloniskā sakarībā ar /Persona E/ nāves iestāšanos.

[8.4] Atsaucoties uz Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta 2007.gada 26.aprīļa lēmumā lietā SKK-247/2007 paustajām atziņām, apsūdzētais uzskata, ka konkrētos lietā pierādītos apstākļos viņa darbības kvalificējamas pēc Krimināllikuma 127.panta- tīšs miesas bojājums, kas nodarīts stipra psihiska uzbudinājuma stāvoklī, nosakot panta sankcijai atbilstošu sodu. Proti, tā kā 2022.gada 16.janvāra naktī plkst.03.00 /Persona E/, neizsakot nekādas pretenzijas, ar koka nūju pēkšņi un negaidīti iesita viņam pa galvu pieres rajonā, kā rezultātā nokritis uz zemes, tad, situācijai mainoties, viņa darbības pret cietušo būtu vērtējamas kā tādas, kas izdarītas stipra psihiska uzbudinājuma stāvoklī. Apstāklis, ka pēc konflikta, redzot asiņojošu cietušo, atguvies un, redzot nodarītā sekas, palīdzēja /Persona E/ piecelties un nokļūt līdz dzīvesvietai, liecina nevis par miesas bojājumu nodarīšanas tīšumu, bet faktu, ka uz to brīdi stiprā psihiskā uzbudinājuma stāvoklis bija zudis.

[8.5] /Persona C/ norādījis, ka ir līdzsvarots un mierīgs cilvēks, kurš vardarbību pret citu cilvēku varēja pielietot tikai, atrodoties stipra psihiska uzbudinājuma stāvoklī. To apstiprinot ne tikai /Persona M/ un liecinieces /Persona I/ liecībās sniegtais viņa raksturojums, bet arī liecinieces /Persona I/ pašrocīgi sagatavotais un lietai pievienotais pārskats par 2022.gada 16.janvāra naktī no /Persona C/ sūtītajiem audio/video failiem un balss ziņojumiem.

No failu satura redzams, ka gandrīz nepārtraukti laikā no plkst.1.44 līdz plkst.2.59 viņš sūtījis /Persona I/ īsziņas un balss ziņojumus, kuri kopumā ļauj izdarīt secinājumus par viņa tā brīža emocionālo stāvokli, kuru ietekmēja alkohols un nogurums, taču ne agresija vai tamlīdzīgas vardarbīgas tieksmes. Turklāt pēdējā balss ziņā informējis /Persona I/ par tikko saņemtu sitienu pa galvu un samaņas zudumu. Savukārt pēc laika /Persona I/ atsūtītajā sejas fotoattēlā nepārprotami redzami viņam nodarītie miesas bojājumi- puns un nobrāzums pieres daļā.

Šis spriedumā nenorādītais notikumu gaitas atspoguļojums pierāda, ka miesas bojājumu nodarīšana cietušajam sekoja tieši pēc tam, kad /Persona E/ bija izraisījis konfliktu, vēršoties ar neattaisnotu vardarbību pret viņu, kas nenoliedzami ietekmēja turpmāko emocionālo stāvokli. Tā kā videoierakstos, kuri nekontrolējami izplatīti publiskajā telpā, vērojama krasa viņa uzvedības maiņa un emocionālais stāvoklis, tad apsūdzētais uzskata, ka lietā ir pierādīts, ka noziedzīgo nodarījumu viņš izdarīja stipra psihiska uzbudinājuma stāvoklī, ko izraisīja cietušā prettiesiskais un neattaisnotais fiziskās vardarbības pielietojums.

[8.6] Pirmās instances tiesa, vērtējot lietā iegūtos pierādījumus, nepamatoti un pretēji Kriminālprocesa likuma 128.panta trešajā daļā noteiktajam augstāku ticamību piedevusi ambulatorās kompleksās tiesu psihiatriskās un tiesu psiholoģiskās ekspertīzes atzinumā secinātajam, ka noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas laikā /Persona C/ neatradās tādā emocionālā stāvoklī, kas būtiski ietekmēja viņa spēju saprast un vadīt savu rīcību, tomēr alkohola reibums varēja pastiprināt impulsivitāti, provocēt saasinātās reakcijas neapdomīgu rīcību.

Apsūdzētā ieskatā konkrētais ekspertīzes atzinums ir apšaubāms, jo neizslēdz, ka noziedzīga nodarījuma izdarīšanas laikā emocionālais stāvoklis kaut kādā mērā tomēr ietekmēja viņa spēju saprast un vadīt savu rīcību, kaut arī nebūtiski. /Persona C/ uzskata, ka ekspertes /Persona O/ pirmās instances tiesā sniegtās liecības ir pretrunīgas un neatbilstošas lietā iegūtiem pierādījumiem par viņa emocionālā stāvokļa krasām izmaiņām 2022.gada 16.janvāra naktī. Ekspertes liecinātais neizslēdz varbūtību, ka viņš, būdams alkohola reibumā, pēc cietušā pielietotās vardarbības varēja nonākt tādā stāvoklī, kas dezorganizēja spēju saprast savu rīcību un to vadīt.

Tā kā nepilnus četrus mēnešus pirms noziedzīga nodarījuma izdarīšanas vēl nebija sasniedzis 18 gadu vecumu un ekspertīzē secināts, ka "personas izpētē /Persona C/ jūtas nenobriedis", tad apšaubāma ekspertīzes laikā izmantotā "Pieaugušas personas psiholoģiskā stāvokļa izpēte" metode. Apsūdzētais vērsis uzmanību, ka konkrētos apstākļos bija jāizmanto "Bērna psiholoģiskā stāvokļa izpēte" metodes, kas pēc uzdodamajiem jautājumiem atšķiras.

[8.7] Minēto apstākļu dēļ apsūdzētais /Persona C/ lūdzis atcelt pirmās instances tiesas spriedumu daļā par notiesāšanu pēc Krimināllikuma 125.panta trešās daļas, galīgo sodu un cietušo pieteikto kaitējumu kompensāciju izlemšanu. Lūdzis pārkvalificēt viņa darbības pēc Krimināllikuma 127.panta, nosakot atbilstošu sodu, samazinot pēc noziedzīgo nodarījumu kopības noteikto galīgo sodu, kā arī samazinot cietušo /Persona B/ un /Persona A/ labā noteikto morālā kaitējuma kompensāciju apmēru.

[9] Apelācijas sūdzības papildinājumos /Persona C/ lūdzis atcelt pirmās instances tiesas spriedumu daļā par rīcību ar lietiskajiem pierādījumiem un no viņa izņemto lietisko pierādījumu -mobilo telefonu Samsung, kuram ir materiāla vērtība, atdot tā īpašniecei mātei /Persona P/.

[10] Apsūdzētā /Persona D/ aizstāve Mirga Priedīte iesniegtajā apelācijas sūdzībā apstrīdējusi Vidzemes rajona tiesas 2023.gada 14.aprīļa spriedumu daļā par /Persona D/ noteikto sodu pēc Krimināllikuma 125.panta trešās daļas, noteikto galīgo sodu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, cietušo labā piedzīto morālā kaitējuma kompensācijas apmēru.

[10.1] Aizstāves ieskatā pirmās instances tiesas /Persona D/ noteiktais sods pēc Krimināllikuma 125.panta trešās daļas ir nesamērīgi bargs un neatbilstošs lietas faktiskajiem apstākļiem.

Neapšaubot faktu, ka 2022.gada 16.janvārī notika konflikts starp apsūdzētajiem un cietušo /Persona E/, aizstāve uzskata, ka konflikta iemesls bija veids, kādā cietušais vērsās pret apsūdzētajiem- sišana ar koka nūju /Persona C/. Pat gadījumā, ja /Persona D/ un /Persona C/, dodoties pa /Vieta/ uz /Persona D/ faktisko dzīves vietu /Adrese F/, savā starpā skaļi sarunājās, tas nedeva tiesības cietušajam vērsties pret apsūdzētajiem ar fizisku vardarbību arī tad, ja tā viņam traucēja vai nepatika. Šis apstāklis pirmās instances tiesas spriedumā nav atbilstoši novērtēts, nosakot /Persona D/ soda mēru pēc Krimināllikuma 125.panta trešās daļas.

Kaut arī spriedumā norādīts, ka 2023.gada 14.aprīļa tiesas sēdē /Persona D/ savu vainu atzinis pilnībā, tiesa, nosakot sodu pēc Krimināllikuma 125.panta trešās daļas, nepamatoti apsūdzētā vaļsirdīgo atzīšanos un izdarītā nožēlošanu nav atzinusi par /Persona D/ atbildību mīkstinošu apstākli. Nav motivējusi, kāpēc šāda apsūdzētā rīcība nav atzīstama par atbildību mīkstinošu apstākli saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu.

Vērtējot /Persona D/ personību, pirmās instances tiesa ir norādījusi, ka apsūdzētais nestrādā, taču nav ņēmusi vērā Valsts probācijas dienesta izvērtēšanas ziņojumā sniegto informāciju, ka laika periodā no 2017.gada līdz 2021.gada 5.novembrim apsūdzētais bija nodarbināts, tādējādi faktiski nestrādāja tikai pēdējos divus mēnešus pirms noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas. Aizstāve vērsusi uzmanību, ka izvērtēšanas ziņojumā apsūdzētā nodarbinātība un finanšu vadība netiek vērtēta kā riska faktors, jo iegūtās ziņas apstiprina, ka /Persona D/ spēj iekļauties darba tirgū.

Atsaucoties uz Krimināllikuma 35.pantu, aizstāve paudusi viedokli, ka apsūdzētajam, kuram noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas brīdī bija tikai 21 gads un kurš savu vainu atzīst, soda mērķis visefektīvāk tiktu sasniegts, nosakot īsāku brīvības atņemšanas soda termiņu.

[10.2] Pirmās instances tiesa, nosakot /Persona D/ sodu pēc Krimināllikuma 125.panta trešās daļas, nepamatoti piemērojusi papildsodu- mantas konfiskācija, konfiscējot aizturēšanas laikā izņemto naudu 170,95 *euro*. Aizstāve vērsusi uzmanību, ka /Persona D/ izņemtā nauda nav saistīta ar Krimināllikuma 125.panta trešajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu, līdz ar to tie būtu izlietojami kriminālietā pieteikto kaitējuma kompensāciju segšanai.

[10.3] Apelācijas sūdzībā apšaubīts arī cietušo /Persona B/ un /Persona A/ labā piedzītās morālās kaitējuma kompensācijas apmērs. Lai gan pirmās instances tiesa ņēmusi vērā Augstākās tiesas 2010./2011.gada tiesu prakses apkopojuma "Tiesu prakse par morālā kaitējuma kompensāciju kriminālprocesā" pielikumā Nr.3 norādītās vadlīnijas par kompensāciju apmēru, valsts ekonomikas izaugsmi un iedzīvotāju labklājības līmeņa celšanos, ko apliecina minimālās mēnešalgas, iztikas minimuma un iedzīvotāju vidējo ieņēmumu celšanās, pārrēķinot minimālo un maksimālo kompensācijas apmēru minimālo algu skaitā, aizstāve uzskata, ka izskatāmajā lietā morālā kaitējuma kompensācijas mērķis būtu sasniegts, nosakot cietušajām morālā kaitējuma kompensācijas mazākā apmērā.

[10.4] Minēto apstākļu dēļ /Persona D/ aizstāve lūgusi atcelt Vidzemes rajona tiesas 2023.gada 14.aprīļa spriedumu apstrīdētajā daļā. Taisīt šajā daļā jaunu spriedumu, mīkstinot /Persona D/ sodu pēc Krimināllikuma 125.panta trešās daļas, nepiemērojot arī papildsodu – mantas konfiskāciju. Samazināt cietušo /Persona B/ un /Persona A/ labā piedzenamās morālās kaitējuma kompensācijas apmēru.

[11] Apelācijas instances tiesā Vidzemes prokuratūras prokurore Solvita Kristapa uzturēja iesniegto apelācijas protestu pilnā apjomā.

[12] Cietusī /Persona A/ uzturēja iesniegto apelācijas sūdzību uz tajā norādītiem motīviem. Apstiprināja 2024.gada 11.janvārī Vidzemes apgabaltiesai iesniegtos paskaidrojumus, kuros apšaubījusi faktu, ka noziedzīgo nodarījumu pret viņas dēlu /Persona E/ izdarījuši tikai /Persona C/ un /Persona D/. Cietusī vērsusi uzmanību uz policijas darbinieces /Persona J/ individuālās ķermeņa kameras videoierakstā fiksēto /Persona E/ policijas darbiniecei norādīto, ka sitēji bija trīs. Konkrētos apstākļos uzskata, ka miesas bojājumu nodarīšanā piedalījies arī

apsūdzēto draugs /Persona R/, kurš nepamatoti nav saukts pie kriminālatbildības. Izvērtējot lietā iegūtos pierādījumus, tostarp videoierakstos fiksēto miesas bojājumu nodarīšanas veidu, mehānismu, izmantotos rīkus, uzskata, ka apsūdzētie ir izdarījuši /Persona E/ tīšu un iepriekš organizētu noslepkavošanu, līdz ar ko viņu darbības nepamatoti kvalificētas pēc Krimināllikuma 125.panta trešās daļas, nosakot neatbilstoši maigu sodu. Tā kā apsūdzēto tīšās rīcības rezultātā miris viņas vienīgais dēls, tad, ievērojot viņai radītās ciešanas un pārdzīvojumus, lūdza apelācijas instances tiesu apmierināt lietā pieteikto un uzturēto morālā kaitējuma kompensāciju pilnā apmērā.

[13] Cietušās /Persona B/ pārstāve Ginta Bemere apelācijas instances tiesā uzturēja apelācijas sūdzību pilnā apmērā. Cietušās pārstāve uzskata, ka, izvērtējot apsūdzēto pret cietušo pielietotās vardarbības apjomu, veidu, miesas bojājumu nodarīšanas mehānismu, cietušā pazemošanu, ir pamats noteikt apsūdzētajiem visbargāko Krimināllikuma 125.panta trešās daļas sankcijā paredzēto brīvības atņemšanas sodu, nosakot arī bargāku galīgo sodu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības.

[14] Apelācijas instances tiesā apsūdzētais /Persona C/ uzturēja iesniegto apelācijas sūdzību pilnā apjomā uz tajā norādītiem motīviem. Izmantoja tiesības neliecināt, uzturot spēkā iepriekš sniegtās liecības.

[15] Apelācijas instances tiesā apsūdzētais /Persona D/ uzturēja aizstāves iesniegto apelācijas sūdzību pilnā apjomā uz tajā norādītiem motīviem. Izmantoja tiesības neliecināt, uzturot spēkā iepriekš sniegtās liecības.

Motīvu daļa

[16] Apsvērusi apelācijas protestā minētos motīvus, cietušās /Persona A/ un cietušās /Persona B/, apsūdzētā /Persona C/ un apsūdzētā /Persona D/ aizstāves Mirgas Priedītes apelācijas sūdzībās minētos motīvus, nopratinājusi cietušo /Persona A/, apsūdzētos /Persona D/ /Persona C/, kā arī pārbaudījusi pierādījumus lietā, uzklausījusi prokurores Solvitas Kristapas, cietušās /Persona B/, aizstāvju Mirgas Priedītes un Igora Sandlera viedokļus, Vidzemes apgabaltiesa atzīst, ka apsūdzētā /Persona C/ apelācijas sūdzība ir apmierināma daļā par lietiskā pierādījuma- mobilā telefona “Samsung”, kuram ir materiāla vērtība,- atdošanu. Pārējā daļā /Persona C/ iesniegtā apelācijas sūdzība kā nepamatota ir noraidāma. Apelācijas instances tiesa atzīst, ka noraidāms ir arī prokurores iesniegtais apelācijas protests, cietušās /Persona A/, cietušās /Persona B/ pārstāves zvērinātas advokātes Gintas Bemeres, apsūdzētā /Persona D/ aizstāves Mirgas Priedītes iesniegtās apelācijas sūdzības.

Līdz ar to Vidzemes apgabaltiesa atzīst, ka Vidzemes rajona tiesas 2023.gada 14.aprīļa spriedums ir atceļams daļā par rīcību ar lietisko pierādījumu - /Persona C/ mobilo telefonu “Samsung”- un atceltajā daļā taisāms jauns spriedums. Pārējā daļā Vidzemes rajona tiesas 2023.gada 14.aprīļa spriedums ir atstājams negrozīts.

[17] Pirmās instances tiesā saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu pierādījumu pārbaude nav veikta /Persona C/ un /Persona D/ apsūdzībā pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas. Apelācijas instances tiesai pēc lietas materiālu pārbaudes nav radušās šaubas par apsūdzētā /Persona D/ vainīgumu Krimināllikuma 185.panta pirmajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā. Apstākļos, kad apsūdzībās pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas, 185.panta pirmās daļas pirmās instances tiesas spriedums nav apstrīdēts, Vidzemes apgabaltiesa atzīst, ka nav pamata lietas iztiesāšanas robežu paplašināšanai apelācijas instances tiesā. Vidzemes apgabaltiesa atzīst, ka Vidzemes rajona tiesa ir pareizi kvalificējusi apsūdzēto izdarītās neliela apmēra zādzības kā Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētos noziedzīgos nodarījumus, /Persona D/ svešas mantas tīšu iznīcināšanu kā

Krimināllikuma 185.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu, un apsūdzētie par izdarīto pamatoti sodīti.

[18] Atkārtoti pārvērtējusi lietā iegūtos pierādījumus /Persona C/ un /Persona D/ apsūdzībā pēc Krimināllikuma 125.panta trešās daļas sakarā ar iesniegtajām apelācijas sūdzībām un iesniegto apelācijas protestu, Vidzemes apgabaltiesa nesaskata pamatu

apšaubīt pirmās instances tiesas konstatēto apsūdzēto vainīgumu Krimināllikuma 125. panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, jo atzīst, ka /Persona C/ un /Persona D/ vaina ir pierādīta ar Vidzemes rajona tiesas sēdēs pārbaudītiem pierādījumiem, kas uzrādīti un pareizi novērtēti spriedumā. Pirmās instances tiesa ir argumentējusi savus sniegtos atzinumus, pamatojot tos ar atsaucēm uz tiesību normām un judikatūru, pēc kurām vadījusies, kā arī lietā esošiem konkrētiem pierādījumiem, kuri pārbaudīti tiesas izmeklēšanas laikā. Vidzemes rajona tiesai nav radušās Kriminālprocesa likuma 19. panta trešajā daļā definētās saprātīgās šaubas par apsūdzēto /Persona C/ un /Persona D/ vainīgumu. Arī apelācijas instances tiesai pēc visu pierādījumu atkārtotas pārvērtēšanas nerodas šaubas par apsūdzēto vainīgumu Krimināllikuma 125.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā.

[19] Tā kā Vidzemes rajona tiesas 2023.gada 14.aprīļa spriedums tiek atstāts negrozīts par apsūdzēto /Persona C/ un /Persona D/ notiesāšanu pēc Krimināllikuma 125.panta trešās daļas, Vidzemes apgabaltiesa atbilstoši Kriminālprocesa likuma 564. panta sestajā daļā noteiktajam atzīst, ka nav lietderīgi atkārtot visus jau pirmās instances tiesas spriedumā izteiktos secinājumus, pierādījumu uzskaitījumu un novērtējumu par apsūdzēto vainīgumu tīšu smagu miesas bojājumu nodarīšanā, kam apelācijas instances tiesa pievienojas, bet sniedzams vērtējums apelācijas protestā un apelācijas sūdzībās izteiktajiem apsvērumiem.

[20] Pretēji apsūdzētā /Persona C/ apelācijas sūdzībā un apsūdzētā aizstāvja Igora Sandlera apelācijas instances tiesā izteiktajiem apgalvojumiem par apsūdzības pēc Krimināllikuma 125.panta trešās daļas nepilnīgumu, Vidzemes apgabaltiesa, izvērtējusi /Persona C/ un /Persona D/ celtās apsūdzības tekstu, atzīst, ka apsūdzībā norādītie noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas faktiskie apstākļi (noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas laiks, vieta, veids, apsūdzēto vainas forma, motīvi un noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas rezultātā iestājušās sekas), kas nosaka noziedzīgā nodarījuma juridisko kvalifikāciju, ir izklāstīti konkrēti un pilnīgi, līdz ar ko /Persona C/ un /Persona D/ inkriminētā apsūdzība par tīšu smagu miesas bojājumu nodarīšanu atbilst Kriminālprocesa likuma 405.panta prasībām, kā arī Kriminālprocesa likuma 15.pantā un Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6.pantā garantētajām tiesībām uz taisnīgu tiesu.

Tiesību teorijā pausta atziņa, ka “katrs noziedzīgs nodarījums tiek izdarīts konkrētos un atšķirīgos apstākļos, un katram no tiem ir daudzas un dažādas individuālas atšķirības. Taču ne visām nodarījuma pazīmēm ir juridiska nozīme, un ne katra no tām ir ņemama vērā, kvalificējot noziedzīgu nodarījumu. Tomēr visos gadījumos, lai pareizi kvalificētu konkrētu noziedzīgu nodarījumu, pilnīgi un atbilstoši īstenībai jānoskaidro izdarītā noziedzīgā nodarījuma faktiskie apstākļi. Īpaši ir jāizdala apstākļi, kuriem ir nozīme noziedzīgā nodarījuma kvalifikācijā. Tās ir pazīmes, kas raksturo konkrētā noziedzīgā nodarījuma četrus obligātos elementus- noziedzīgā nodarījuma objektu, objektīvo pusi, nodarījuma subjektu un subjektīvo pusi. Šo faktisko pazīmju kopums, kas raksturo reālajā dzīvē notikušo noziedzīgo nodarījumu, ir nodarījuma kvalifikācijas faktiskais (materiālais) pamats” *(Uldis Krastiņš,*

Valentija Liholaja. Krimināltiesības. Vispārīgā daļa. Mācību grāmata. Ceturtais papildinātais izdevums. Tiesu namu aģentūra, Rīga, 2024.gads, 87.lpp).

Izskatāmajā lietā konkrētās tiesību teorijā paustās atziņas ir visā pilnībā ievērotas, ne vien, inkriminējot /Persona C/ un /Persona D/ apsūdzību pēc Krimināllikuma 125.panta trešās daļas, bet arī pirmās instances tiesā, sniedzot par pierādītu atzīto noziedzīgā nodarījuma faktisko apstākļu izklāstu sprieduma aprakstošajā daļā.

[21] Vidzemes apgabaltiesai nav pamats apšaubīt apsūdzēto pirmstiesas kriminālprocesā un pirmās instances tiesā paustos apgalvojumus, ka 2022.gada 16.janvāra naktī konfliktu ar /Persona C/ un /Persona D/ uzsāka cietušais /Persona E/, ar koka nūju iesitot /Persona C/. Šie apsūdzēto apgalvojumi guvuši apstiprinājumu ar notikuma aculiecinieces /Persona S/ sniegtajām ziņām par faktiem, kā arī videoierakstā no videonovērošanas kameras /Adrese E/, fiksēto. Proti, ka 2022.gada 16.janvārī ap plkst. 3.00, kad apsūdzētie /Persona C/ un /Persona D/, būdami alkohola reibuma stāvoklī, skaļi bļaustīdamies un grūstīdamies, pārvietojās pa /Vieta/ virzienā, pie viņiem pienāca /Persona E/ un ar līdzpaņemto koka nūju iesita /Persona C/ pa muguru, kā rezultātā apsūdzētais nokrita zemē.

Tomēr Vidzemes apgabaltiesa atzīst, ka konkrētā /Persona E/ pret apsūdzēto /Persona C/ pielietotā vardarbība pamatoti nav ietverta noziedzīgā nodarījuma faktisko apstākļu izklāstā /Persona C/ un /Persona D/ celtajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 125.panta trešās daļas, tā kā apsūdzēto /Persona C/ un /Persona D/ 2022.gada 16.janvāra naktī pret cietušo /Persona E/ pielietotā vardarbība nesekoja nekavējoties pēc negaidītā sitiena saņemšanas, bet pēc ilgāka laika pārtraukuma.

Atbilstoši videonovērošanas kamerā /Adrese E/, objektīvi fiksētajam un aculiecinieces /Persona S/ norādītajam pēc izdarītā sitiena ar koka nūju konflikts starp /Persona E/ un apsūdzētajiem beidzās- /Persona E/ aizgāja uz savu dzīves vietu, bet apsūdzētie aizskrēja /Nosaukums/ ielas virzienā.

Lai gan /Persona E/ apdraudējums bija beidzies un apsūdzētajiem nebija vajadzības vērsties pret viņu, /Persona D/ aizskrēja uz /Persona R/ dzīvesvietu /Adrese F/, pēc beisbola nūjas. Pēc tam /Persona C/ un /Persona D/, būdami dusmīgi uz /Persona E/, atriebības nolūkā aizgāja uz cietušā dzīvesvietu /Adrese D/. Tur atbilstoši /Persona D/ pirmstiesas kriminālprocesā sniegtajās liecībās norādītajam sauca /Persona E/ ārā no mājas, taču, kad tas nav izdevies, /Persona D/ ar akmeni izsita mājas loga stiklu, tādā veidā panākot, ka /Persona E/ nakts vidū izskrien uz ielas. Pēc tam, apsūdzētie abi kopīgi, sitot ar dūrēm, beisbola un koka nūjām, kā arī, sperot ar kājām, tīši pielietoja pret /Persona E/ apsūdzībā inkriminēto vardarbību, kuras rezultātā /Persona E/ guva tiesu medicīniskās ekspertīzes atzinumā Nr.434-2022 konstatētos smagos dzīvībai bīstamos miesas bojājumus.

Apstākļos, kad apsūdzētie /Persona C/ un /Persona D/ veica tīšas un apzinātas darbības, lai izprovocētu /Persona E/ iznākšanu no mājas nakts vidū, pēc kā pielietoja pret viņu vardarbību, lai gan tobrīd nekāds apdraudējums no cietušā puses nepastāvēja, Vidzemes apgabaltiesa atzīst, ka pamatoti abi 2022.gada 16.janvāra nakts notikumi norobežoti, jo Krimināllikuma 125.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma iniciatori bija paši apsūdzētie /Persona C/ un /Persona D/.

[22] Vidzemes apgabaltiesa atzīst, ka apsūdzēto apgalvojumi par to, ka /Persona E/ jau sākotnēji pielietojis vairākkārtēju vardarbību pret /Persona C/, kā rezultātā koka nūja ir salūzusi, ir pieņēmumi, kas nav guvuši

apstiprinājumu ar lietā iegūtiem pierādījumiem.

Saskaņā ar notikuma aculiecinieces /Persona S/ norādīto /Persona E/ vienu reizi ar koka nūju iesita apsūdzētajam /Persona C/ pa muguru, pēc kā devās no notikuma vietas prom.

/Persona E/ vairākkārtēju vardarbību pret /Persona C/ neapstiprina ne lieciniece /Persona T/, kura no savas mājas vēroja notikušo, ne videoieraksts no /Adrese E/, novērošanas kameras.

Proti, neviena no notikuma aculiecinieciem neliecina par /Persona E/ vairākkārtēju vardarbību pret /Persona C/ un koka nūjas salūšanu sitiena rezultātā.

Pretēji /Persona C/ aizstāvja apgalvojumiem, uz šādiem faktiem nav norādīts arī policijas darbinieka /Persona K/ ziņojumā.

Turklāt faktu, ka cietušais būtu vairākkārtīgi sitis /Persona C/ neapstiprina policijas darbinieces /Persona J/ individuālās ķermeņa kameras videoierakstā fiksētais, kurā /Persona D/ 2022.gada 16.janvāra naktī policijas darbiniecei norāda, ka vīrietis ar koku vienu reizi iesitis /Persona C/ pa galvu.

Tādējādi tikai fakts, ka tiesu medicīniskās ekspertīzes atzinumā Nr. 473-2022 apsūdzētajam /Persona C/ ir konstatēti maznozīmīgi miesas bojājumi – ādas nobrāzums pieres kreisajā pusē, zemādas asinsizplūdumi labās plaukstas mugurējā virsmā, kreisās plaukstas priekšējā virsmā, labās ceļa locītavas priekšējā virsmā, labā apakšstilba priekšējā virsmā, kreisās ceļa locītavas iekšējā sānu virsmā, kreisā apakšstilba priekšējā un ārējā sānu virsmā, ādas skrambas kreisās plaukstas locītavas iekšējā sānu virsmā,- kā arī policijas darbinieces /Persona J/ individuālās ķermeņa kameras ierakstā redzamie /Persona C/ miesas bojājumi, nav pamats, lai atzītu, ka /Persona C/ konstatētos miesas bojājumus nodarījis /Persona E/, pielietojot vairākkārtēju vardarbību pret apsūdzēto.

Vidzemes apgabaltiesa ņem vērā ekspertīzes atzinumā konstatēto, ka konkrētie miesas bojājumi /Persona C/ varēja rasties kā, saņemot sitienus, tā arī, izdarot sitienus ar savām ķermeņa daļām pa citu cilvēku. Turklāt bez ievērības nav atstājams fakts, ka pēc /Persona E/ sitiena apsūdzētais /Persona C/ atbilstoši /Persona S/ un /Persona T/ liecībās norādītajam nokritis uz apledojušās ielas, kas neizslēdz atsevišķu miesas bojājumu gūšanu krišanas rezultātā, kā uz to pamatoti norādījusi pirmās instances tiesa apstrīdētajā spriedumā.

[23] Vidzemes apgabaltiesa atzīst par pamatotu un pareizu pirmās instances tiesas atzinumu, ka apsūdzētā /Persona C/ pret /Persona E/ pielietotā vardarbība, kuras rezultātā iestājās cietušā nāve, nav kvalificējams kā Krimināllikuma 127.pantā paredzētais noziedzīgais nodarījums, jo apsūdzētais noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas laikā neatradās piepeša stipra psihiska uzbudinājuma stāvoklī.

[23.1] Apelācijas instances tiesa konstatē, ka lietā nav guvis apstiprinājumu apsūdzētā /Persona C/ un viņa aizstāvja apelācijas instances tiesā paustais apgalvojums, ka /Persona E/ izdarītā sitiena rezultātā apsūdzētais atradās bezsamaņas stāvoklī, no kura atgūstoties, atrodoties stipra psihiska uzbudinājuma stāvoklī, vērsies ar tūlītēju vardarbību pret pāridarītāju /Persona E/.

Neapšaubot faktu, ka tiesu medicīniskās ekspertīzes atzinumā Nr. 473-2022 apsūdzētajam /Persona C/ ir konstatēti maznozīmīgi miesas bojājumi, Vidzemes apgabaltiesa konstatē, ka atbilstoši ekspertīzes atzinuma izpētes

daļā fiksētajam /Persona C/ pats ekspertam norādījis, ka pēc saņemtā sitiena, lai gan nokritis, samaņu nav zaudējis.

Turklāt bezsamaņas stāvokli neapstiprina papildus tiesu medicīniskās ekspertīzes atzinumā Nr. 1159-2022 secinātais, ka /Persona C/ nav konstatēts galvas smadzeņu satricinājums. Eksperts atzinis, ka iepriekš ekspertīzē /Persona C/ konstatētais ādas nobrāzums uz pieres kreisā pusē nevar radīt galvas smadzeņu satricinājumu, jo tas ir virspusējs ādas bojājums. Savukārt smadzeņu satricinājums ir iekšējā orgāna- galvas smadzeņu- bojājums, ko pierāda objektīva neiroloģiska simptomātika, tās mainība dinamikā, kas izskatāmajā lietā nav konstatēts.

[23.2] Saskaņā ar ambulatorās kompleksās tiesu psihiatriskās un tiesu psiholoģiskās ekspertīzes atzinumā Nr. 45/2022 secināto /Persona C/ inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas laikā (brīdī) bija alkohola kaitējoši pārmērīga lietošana ar parastu alkohola reibumu un viņš varēja saprast savu darbību un to vadīt. /Persona C/ noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas laikā (brīdī) neatradās tādā emocionālā stāvoklī, kas būtiski ietekmēja viņa spēju saprast un vadīt savu rīcību, tomēr alkohola reibums varēja pastiprināt impulsivitāti, provocēt, saasināt reakcijas, neapdomīgu rīcību. /Persona C/ nekonstatē tādas psiholoģiskas īpatnības, kuras varēja būtiski ietekmēt viņa uzvedību un darbības viņam inkriminēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas laikā, eksperti viņam nekonstatē paaugstinātu agresivitāti.

“Stiprs psihisks uzbudinājums (psiholoģijā un psihiatrijā to dēvē par fizioloģisko afektu) ir īslaicīgs un spēcīgi izteikts stāvoklis, īslaicīga intensīva emocija, kas ieņem valdošo stāvokli cilvēka apziņā un zināmā mērā (kaut arī ne pilnībā) neļauj tam kontrolēt savu rīcību un vadīt to. […] Stipra psihiska uzbudinājuma stāvoklim ir jābūt piepešam…, citiem vārdiem sakot, tā ir personas nekavējoša atbildes reakcija uz paša cietušā prettiesisku rīcību” *(Uldis Krastiņš. Valentija Liholaja. Krimināllikuma komentāri. Otrā daļa (IX-XVII nodaļa). Trešais papildinātais izdevums. Tiesu namu aģentūra, Rīga, 2022.gads, 299., 301.lpp)*.

Izvērtējusi ambulatorās kompleksās tiesu psihiatriskās un tiesu psiholoģiskās ekspertīzes atzinumā Nr. 45/2022 konstatēto, ka apsūdzētais /Persona C/ noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas laikā nav atradies stipra psihiska uzbudinājuma stāvoklī, bet varēja saprast savu darbību un to vadīt, kopsakarībā ar lietā iegūtiem pierādījumiem, ka apsūdzētā pret /Persona E/ pielietotā vardarbība nebija nekavējoša atbilde uz cietušā prettiesisko rīcību, Vidzemes apgabaltiesa atzīst, ka nav pamats apsūdzētā /Persona C/ pret /Persona E/ vērsto vardarbīgo rīcību kvalificēt pēc Krimināllikuma 127.panta kā tīšu smagu miesas bojājumu, kas nodarīts piepeša stipra psihiska uzbudinājuma stāvoklī, kuru izraisījusi vardarbība no cietušā puses.

[23.3] Apelācijas instances tiesa atzīst, ka patiesībai neatbilst apsūdzētā /Persona C/ un viņa aizstāvja paustais apgalvojums, ka pirmās instances tiesa nepamatoti un pretēji Kriminālprocesa likuma 128.panta trešajā daļā noteiktajam augstāku ticamību piedevusi ambulatorās kompleksās tiesu psihiatriskās un tiesu psiholoģiskās ekspertīzes atzinumā secinātajam, ka noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas laikā /Persona C/ neatradās tādā emocionālā stāvoklī, kas būtiski ietekmēja viņa spēju saprast un vadīt savu rīcību.

Vidzemes apgabaltiesa konstatē, ka pirmās instances tiesa ir ievērojusi tiesību teorijā pausto atziņu, ka “secinājumu izdarīšana, vai apsūdzētais ir atradies piepeša stipra psihiska uzbudinājuma stāvoklī, ir tiesas kompetence, izvērtējot visus noziedzīgā nodarījuma apstākļus, lietā iegūtos pierādījumus un ekspertīzes atzinumu, kas šajā gadījumā ir obligāts ” *(Uldis Krastiņš. Valentija Liholaja. Krimināllikuma komentāri. Otrā daļa (IX-XVII nodaļa). Trešais papildinātais izdevums. Tiesu namu aģentūra, Rīga, 2022.gads, 346.lpp)*.

No apstrīdētā sprieduma konstatējams, ka pirmās instances tiesa eksperta atzinuma ticamību ir vērtējusi atbilstoši Kriminālprocesa likuma 128.panta otrajā daļā noteiktajam, aplūkojot visus kriminālprocesa laikā iegūtos faktus un ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā, tostarp kopsakarībā ar ekspertu /Persona U/ un /Persona O/ pirmās instances tiesā sniegtajām ziņām. Proti, eksperte /Persona O/ norādījusi, ka /Persona C/ iztrūkst fizioloģiskam afektam nepieciešamās pazīmes. Apsūdzētā spēja aprakstīt savas darbības, norādot konkrētu veidu, kādā viņš vērsies pret /Persona E/, kā arī norādot izdarīto sitienu skaitu, viennozīmīgi apstiprina, ka /Persona C/ neatradās stipra piepeša psihiska uzbudinājuma stāvoklī, jo persona, atrazdamās šādā stāvoklī, to nav spējīga izdarīt. Turklāt apsūdzētajam konstatētais alkohola reibums un alkohola lietošana visas dienas garumā izslēdz fizioloģiskā afekta jeb stipra psihiska uzbudinājuma stāvokli.

Tādējādi tikai fakts, ka eksperti pirmās instances tiesā nesniedza apsūdzētā aizstāvim vēlamās atbildes uz uzdotajiem jautājumiem un neapstiprināja aizstāvības izvirzīto versiju par to, ka alkohola reibuma stāvoklī esošais nesen pilngadību sasniegušais /Persona C/ “pēc tam, kad tieši pret viņu cietušais pielietoja vardarbību, varēja nonākt tādā stāvoklī, kas dezorganizē viņa spēju saprast savu rīcību un to vadīt”, nav pamats, lai apelācijas instances tiesa apšaubītu ekspertu liecībās sniegtās ziņas par faktiem un viņu sniegto ambulatorās kompleksās tiesu psihiatriskās un tiesu psiholoģiskās ekspertīzes atzinumu Nr. 45/2022, tajā pielietoto “Tiesu psihiatriskās ekspertīzes” metodiku, kā arī tiesu psiholoģiskās ekspertīzes veikšanā pielietoto tiesu ekspertu padomē reģistrēto metodi Nr. 2-20/LJPA-I/5381IP “Pieaugušas personas psiholoģiskā stāvokļa izpēte”.

Ekspertu atzinumā secinātais, ka /Persona C/ jūtas nenobriedis, nav pamats, lai atzītu, ka šī iemesla dēļ izpētē bija jāizmanto “Bērna psiholoģiskā stāvokļa izpēte” metodes, kā uz to apelācijas sūdzībā norādījis apsūdzētais /Persona C/ un apelācijas instances tiesā viņa aizstāvis.

[23.4] Arī liecinieces /Persona M/ un apsūdzētā /Persona C/ draudzenes /Persona I/ lietā sniegtās ziņas, ka /Persona C/ pēc rakstura ir labsirdīgs, līdzsvarots un mierīgs cilvēks, nav pamats, lai apelācijas instances tiesa apšaubītu ambulatorās kompleksās tiesu psihiatriskās un tiesu psiholoģiskās ekspertīzes atzinumā secināto, ka /Persona C/ var rīkoties impulsīvi un noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas brīdī, atrodoties parastā alkohola reibumā, varēja saprast savu darbību un to vadīt.

Pretēji apsūdzētā /Persona C/ un viņa aizstāvja apgalvojumiem, Vidzemes apgabaltiesa atzīst, ka liecinieces /Persona I/ pirmstiesas kriminālprocesā, kā arī pirmās instances tiesā sniegtās ziņas par faktiem, kā arī lietas materiāliem pievienotajā USB atmiņas kartē hronoloģiski ierakstītās /Persona C/ viņai 2022.gada 16.janvāra naktī sūtītās balss ziņas, videomateriāli un fotogrāfijas, apstiprina nevis apsūdzētā apgalvojumus par atrašanos piepeša stipra psihiska uzbudinājuma stāvoklī brīdī, kad nodarīja miesas bojājumus /Persona E/, bet, tieši pretēji, apstiprina ekspertīzes atzinumā un ekspertu /Persona U/ un /Persona O/ pirmās instances tiesā sniegtās ziņas, ka apsūdzētais /Persona C/ pēc saņemtā sitiena spēja novērtēt faktisko situāciju un vadīt savu darbību. Uz to norāda USB atmiņas kartē objektīvi fiksētais fakts, ka apsūdzētais /Persona C/ lieciniecei izstāsta ne tikai par saņemto sitienu no /Persona E/ un nokrišanu, bet arī par to, ka vērsīsies pret cietušo. Proti, konkrētais liecinieces /Persona I/ iesniegtais pierādījums ārpus saprātīgām šaubām izslēdz Krimināllikuma 127.pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma sastāvu apsūdzētā /Persona C/ darbībās.

[23.5] Tā kā pēc /Persona C/ saziņas ar liecinieci /Persona I/ no lietai pievienotajiem pašu apsūdzēto noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas laikā ar mobilo telefonu filmētajiem videoierakstiem ir redzama ne tikai

apsūdzēto /Persona C/ un /Persona D/ pret /Persona E/ pielietotā vardarbība- miesas bojājumu nodarīšanas veids un mehānisms-, bet arī tas, ka apsūdzētie miesas bojājumu nodarīšanas laikā savstarpēji sarunājas, tad Vidzemes apgabaltiesa atzīst, ka lietā ārpus saprātīgām šaubām ir pierādīts, ka apsūdzētie /Persona C/ un /Persona D/ miesas bojājumus /Persona E/ nodarīja tīši un apzināti, nevis kādos īpašos mīkstinošos apstākļos.

[24] Izvērtējusi cietušās /Persona A/ norādīto, ka policijas darbinieces /Persona J/ individuālās ķermeņa kameras videoierakstā un policijas darbinieka /Persona K/ ziņojumā fiksētas cietušā /Persona E/ policijas darbiniekiem uzreiz pēc notikušā sniegtās ziņas, ka uzbrucēji, kas viņam nodarījuši miesas bojājumus, bija trīs, Vidzemes apgabaltiesa atzīst, ka konkrētie /Persona E/ apgalvojumi nav guvuši apstiprinājumu ar objektīviem lietā iegūtiem pierādījumiem. Ar videoierakstiem no notikuma vietas ārpus saprātīgām šaubām ir redzams, ka smagos miesas bojājumus /Persona E/ notikuma vietā apsūdzībā norādītajā laikā un veidā nodara divas personas- apsūdzētie /Persona C/ un /Persona D/.

[25] Izvērtējusi lietai pievienotos videoierakstus no notikuma vietas, kuros objektīvi redzama abu apsūdzēto pret /Persona E/ pielietotā vardarbība, lietisko pierādījumu tiesu medicīniskajā ekspertīzē Nr. 1812-2022 konstatēto, ka uz /Persona C/ virsjakas, biksēm un sporta apaviem atrastas /Persona E/ asinis, lietisko pierādījumu tiesu medicīniskajā ekspertīzē Nr. 1811-2022 konstatēto, ka uz /Persona D/ sporta biksēm atrastas /Persona E/ asinis, lietisko pierādījumu tiesu medicīniskajā ekspertīzē Nr. 1821-2022 konstatēto, ka uz koka nūjas netiek izslēgts /Persona E/ un /Persona C/ sviedru sajaukums, uz beisbola nūjas un koka nūjām ir konstatētas /Persona E/ asinis, turklāt netiek izslēgts, ka cietušajam konstatētos miesas bojājumus paura apvidū varēja nodarīt gan ar beisbola nūju, gan jebkuru no koka nūjas atlūzām, Vidzemes apgabaltiesa atzīst, ka lietā ārpus saprātīgām šaubām ir pierādīts, ka cietušajam /Persona E/ smagie dzīvībai bīstamie miesas bojājumi galvas, ķermeņa un ekstremitāšu apvidū nodarīti abu apsūdzēto kopīgas un tīšas rīcības rezultātā- abiem apsūdzētajiem sitot ar dūrēm, sperot ar kājām pa dažādām cietušā ķermeņa daļām, kā arī /Persona C/ ar koka nūjas atlūzu un /Persona D/ ar beisbola nūju sitot pa dažādām /Persona E/ ķermeņa daļām, tostarp cietušā galvu.

Apsūdzēto kopīgās pret /Persona E/ vērstās prettiesiskās darbības atrodas tiešā cēloniskā sakarā ar tiesu medicīniskās ekspertīzes atzinumā Nr. 434-2022 /Persona E/ konstatētajiem smagiem miesas bojājumiem un cietušā nāvi, līdz ar ko apsūdzēto /Persona C/ un /Persona D/ noziedzīgās darbības pareizi kvalificētas kā Krimināllikuma 125.panta trešajā daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums- tīšu smagu miesas bojājumu nodarīšana, kas vainīgo neuzmanības dēļ bija par iemeslu cietušā nāvei.

[26] Izvērtējusi tiesu medicīniskajā ekspertīzē Nr. 434-2022 secināto, ka visi /Persona E/ nodarītie smagie miesas bojājumi, kas bīstami dzīvībai, ir tiešā cēloniskā sakarībā ar nāves iestāšanos, Vidzemes apgabaltiesa, pretēji apsūdzētā /Persona C/ un viņa aizstāvja norādītajam, atzīst, ka nav būtiskas un izšķirošas nozīmes tam, ka tiesu medicīniskajā ekspertīzē /Persona E/, lietisko pierādījumu tiesu medicīniskajās ekspertīzēs un ekspertes /Persona L/ pirmās instances tiesā sniegtajās liecībās nav norādīti precīzāki parametri, kādiem bija jābūt priekšmetiem (cik smagiem un diametrā platiem), lai ar tiem radītu cietušajam tiesu medicīniskās ekspertīzes atzinumā konstatētos miesas bojājumus.

Arī ekspertes /Persona L/ pirmās instances tiesā izteiktais viedoklis, ka dzīvībai bīstams miesas bojājums galvas apvidū varēja būt nodarīts pat vienas traumatiskas iedarbības rezultātā, neizslēdz tiesu medicīniskās ekspertīzes atzinumā Nr. 434-2022 secināto, ka /Persona E/ nāve iestājās no trulas vaļējas galvas traumas ar

zemādas asinsizplūdumiem, ādas nobrāzumiem un sistām brūcēm galvas apvidū, multipliem sejas kaulu lūzumiem, galvaskausa velves un pamatnes kaula lūzumiem, asinsizplūdumiem zem cietā un mīkstā galvas smadzeņu apvalka, galvas smadzeņu vielas sasitumu, kas sarežģījās ar galvas smadzeņu tūsku, iekšējo orgānu nevienmērīgu caurasiņojumu ar mikro cirkulācijas traucējumu parādībām asinsvados, Minakova plankumiem zem sirds endokarda, perēkļainu plaušu emfizēmu un parciālu tūsku.

Vidzemes apgabaltiesa atzīst, ka konkrētos apstākļos būtiskākais ir nevis tas, kādi bija beisbola nūjas un koka atlūzu izmēri un svars, ar kuriem cietušajam tika nodarīti smagie miesas bojājumi, bet pret cietušo /Persona E/ pielietotās vardarbības spēks un intensitāte, kā arī fakts, ka abi apsūdzētie kopīgi, izmantojot koka nūjas atlūzas un beisbola nūju, piedalījās miesas bojājumu nodarīšanas procesā /Persona E/, kas objektīvi fiksēts pašu apsūdzēto notikuma vietā filmētajos videoierakstos. Turklāt apsūdzētie visā kriminālprocesa laikā nav nolieguši, ka miesas bojājumus /Persona E/ nodarījuši ar šajā kriminālprocesā izņemto beisbola nūju un koka nūjas atlūzām.

Apstāklis, ka viens no apsūdzētajiem izdarījis mazāk sitienu nekā otrs vai pielietojis mazāk spēka miesas bojājumu nodarīšanas procesā, kuri ir tiešā cēloniskā sakarībā ar /Persona E/ nāves iestāšanos, nemaina apsūdzēto kopīgi izdarīto prettiesisko darbību juridisko kvalifikāciju.

Arī /Persona C/ un viņa aizstāvja norādītajam apstāklim, ka ekspertam pirms tiesu medicīniskās ekspertīzes veikšanas nav ticis norādīts uz brīdi, kurā koka nūja salūza, nav nekādas izšķirošas nozīmes attiecībā uz /Persona E/ veiktās tiesu medicīniskās ekspertīzes un tajā izdarīto secinājumu pamatotību.

[27] Vidzemes apgabaltiesa konstatē, ka lietā nav guvuši apstiprinājumu cietušās /Persona A/ un cietušās /Persona B/ apgalvojumi, ka apsūdzētie tīši un apzināti izdarījuši /Persona E/ nonāvēšanu.

No /Persona D/ filmētajiem videoierakstiem notikuma vietā redzams, ka apsūdzētais kliedz, lai /Persona C/ pārtrauc cietušā sišanu. Lai gan nepastāvēja nekādi šķēršļi, apsūdzētie neveica darbības, lai notikuma vietā iestātos /Persona E/ nāve. Atbilstoši Valsts probācijas dienesta izvērtēšanas ziņojumos norādītajam, kā arī pašu apsūdzēto kriminālprocesā sniegtajām liecībām, kas detalizēti izklāstītas pirmās instances tiesas spriedumā, apsūdzētie nav vēlējušies cietušo nosist, bet nodarīt viņam miesas bojājumus. Pēc vardarbības pielietošanas /Persona C/ un /Persona D/ palīdzēja cietušajam piecelties un nokļūt līdz dzīvesvietai. Policijas darbinieces /Persona J/ individuālās ķermeņa kameras videoierakstā objektīvi fiksēts, ka apsūdzētie brīdī, kad viņu pagaidu dzīvesvietā ierodas policijas darbinieki, norāda, ka medicīniskā palīdzība ir nepieciešama nevis viņiem, bet netālu dzīvojošajam /Persona E/.

Izvērtējusi šādus lietā iegūtos pierādījumus, Vidzemes apgabaltiesa atzīst, ka konkrētā apsūdzēto rīcība un uzvedība liecina par /Persona C/ un /Persona D/ nevērību pret cietušā nāvi un ļauj norobežot viņu izdarīto noziedzīgo nodarījumu no slepkavības. Proti, apsūdzētie apzinājās, ka viņu rīcības rezultātā /Persona E/ var tikt nodarīti smagi miesas bojājumi, taču neparedzēja to bīstamību cietušā dzīvībai, kaut gan, izdarot sitienus ar dūri, beisbola un koka nūjas atlūzām, spērienus ar kājām pa cietušā galvu un citām ķermeņa daļām, tostarp dzīvībai svarīgiem orgāniem, viņiem vajadzēja un viņi varēja paredzēt, ka šādu darbību rezultātā var iestāties /Persona E/ nāve.

[28] Neapšaubot 2022.gada 16.janvāra /Persona D/ aizturēšanas protokolā fiksēto, ka aizturēšanas laikā no /Persona D/ izņemts cietušajam /Persona E/ piederošais mobilais telefons CAT, Vidzemes apgabaltiesai nav pamats atzīt, ka konkrēto mobilo telefonu apsūdzētie cietušajam būtu nolaupījuši, kā uz to norādīja cietušās /Persona B/ pārstāve.

Apelācijas instances tiesa vērš uzmanību, ka apsūdzības celšana neietilpst tiesas kompetencē, jo saskaņā ar spēkā esošo Kriminālprocesa likuma regulējumu tā ir ekskluzīva prokurora tiesība.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 23.pantā noteiktajam tiesa, izskatot lietas, tikai izvērtē prokurora konkrētām personām celto apsūdzību pamatotību, attaisnojot nevainīgas personas vai arī atzīstot personas par vainīgām noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un nosakot valsts institūcijām un personām obligāti izpildāmu krimināltiesisko attiecību noregulējumu, kas, ja nepieciešams, realizējams piespiedu kārtā.

[29] Tā kā lietā iegūtais pierādījumu kopums ārpus saprātīgām šaubām apstiprina, ka apsūdzētie /Persona C/ un /Persona D/ tīši nodarīja /Persona E/ smagos miesas bojājumus, kuru rezultātā iestājās cietušā nāve, taču attiecībā pret nāvi ir konstatējama neuzmanība, tad Vidzemes apgabaltiesa atzīst, ka apsūdzēto noziedzīgās darbības pirmās instances tiesas spriedumā pareizi kvalificētas kā Krimināllikuma 125.panta trešajā daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums, par kuru apsūdzētie pamatoti sodīti.

[30] Izvērtējusi apelācijas protestā un apelācijas sūdzībās apstrīdēto pirmās instances tiesas /Persona C/ un /Persona D/ noteikto sodu pēc Krimināllikuma 125.panta trešās daļas un noteikto galīgo sodu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, Vidzemes apgabaltiesa atzīst, ka Vidzemes rajona tiesa soda noteikšanā ir ievērojusi un pēc būtības pareizi piemērojusi Krimināllikuma 46.pantā paredzētos soda noteikšanas vispārīgos principus.

Krimināllikuma 125. panta trešās daļas sankcija par izdarīto noziedzīgo nodarījumu paredz tikai vienu pamatsodu- brīvības atņemšanu, līdz ar to atbilstoši Krimināllikuma 46. panta $3.^1$ daļai, nosakot tās ilgumu apsūdzētajiem, pirmās instances tiesa ir ņēmusi vērā noziedzīgā nodarījuma raksturu, radīto kaitējumu, vainīgo personības, kā arī atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Pirmās instances tiesa ir ņēmusi vērā, ka saskaņā ar Krimināllikuma 7. panta piekto daļu /Persona C/ un /Persona D/ ir izdarījuši sevišķi smagu noziegumu ar augstu kaitīguma pakāpi, jo noziedzīgā nodarījuma rezultātā iestājušās neatgriezeniskas sekas- cietušā /Persona E/ nāve.

[30.1] Vērtējot apsūdzētā /Persona C/ personību, tiesa ir ņēmusi vērā, ka apsūdzētais agrāk nav sodīts. Viņam ir deklarēta dzīvesvieta. Nestrādā. Apsūdzētais nav precējies un viņam nav apgādībā esošas personas.

Pirmās instances tiesas spriedumā ir vērtētas Valmieras cietuma raksturojumā par /Persona C/ norādītās ziņas, ka apsūdzētais nav pieļāvis izmeklēšanas cietuma iekšējās kārtības noteikumu pārkāpumus, uz audzinoša rakstura pasākumiem reaģē apmierinoši, uzsācis mācības vidusskolas 10.klasē, saņēmis vienu pamudinājumu par labu uzvedību un piedalīšanos mācību procesā.

Nosakot sodu, pirmās instances tiesa ir ņēmusi vērā Valsts probācijas dienesta izvērtēšanas ziņojumā norādīto, ka /Persona C/ līdzšinējā ģimenes dzīves pieredze atstājusi negatīvu ietekmi uz viņa uzvedību. Brīvā laika

pavadīšana nereti vērsta uz antisociālām nodarbēm, tostarp alkohola lietošanu, kas var veicināt kriminālu uzvedību. /Persona C/ konstatēti uzvedības riski atkārtoti veikt noziedzīgus nodarījumus.

[30.2] Vērtējot apsūdzētā /Persona D/ personību, Vidzemes rajona tiesa ir ņēmusi vērā Iekšlietu ministrijas Informācijas centra sniegtās ziņas, ka apsūdzētais /Persona D/ nav sodīts. Viņam ir deklarēta dzīvesvieta. Apsūdzētais nav precējies un viņam nav apgādībā esošas personas.

Pirmās instances tiesas spriedumā ir vērtēta Valsts probācijas dienesta izvērtēšanas ziņojumā sniegtā informācija, ka /Persona D/ dzīvesvieta nav vērtējama kā riska faktors, kas varētu ietekmēt viņa uzvedību. No izvērtēšanas ziņojuma redzams, ka apsūdzētais ieguvis vispārējo vidējo izglītību. Dienests atzinis, ka atsevišķi nesaturīgi brīvā laika pavadīšanas gadījumi var novest pie jaunu noziedzīgu nodarījumu veikšanas un var veicināt /Persona D/ kriminogēno uzvedību.

Apelācijas instances tiesa nepiekrīt apsūdzētā aizstāves Mirgas Priedītes norādītajam, ka, vērtējot /Persona D/ personību, pirmās instances tiesa nav ņēmusi vērā Valsts probācijas dienesta izvērtēšanas ziņojumā sniegto informāciju, ka laika periodā no 2017.gada līdz 2021.gada 5.novembrim apsūdzētais bija nodarbināts, un apsūdzētā nodarbinātība un finanšu vadība netiek vērtēta kā riska faktors. Vidzemes apgabaltiesa atzīst, ka pie soda noteikšanas /Persona D/ pirmās instances tiesa ir ņēmusi vērā visu Valsts probācijas dienesta izvērtēšanas ziņojumā par apsūdzētā personību sniegto informāciju, tostarp ziņas par viņa nodarbinātību, pamatoti norādot, ka uz noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas brīdi /Persona D/ nestrādāja. Apsūdzētais un viņa aizstāve nav iesnieguši pierādījumus, kas apšaubītu konkrēto pirmās instances tiesas atzinumu. Turklāt, lai arī apsūdzētā personībai, tostarp nodarbinātībai, ir nozīme taisnīga un individualizēta soda noteikšanā, Vidzemes apgabaltiesa atzīst, ka saskaņā ar Krimināllikuma 46.pantā noteikto vainīgā personība ir tikai viens no kritērijiem, kas ņemams vērā, nosakot sodu par izdarīto. Būtiskākie ir izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturs un radītais kaitējums.

[30.3] Vidzemes apgabaltiesa konstatē, ka pirmās instances tiesa apsūdzēto /Persona C/ un /Persona D/ rīcībā attiecībā uz Krimināllikuma 125.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu pamatoti nav konstatējusi Krimināllikuma 47.panta pirmajā daļā uzskaitītos atbildību mīkstinošos apstākļus, kā arī apstākļus, kurus par tādiem varētu atzīt saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu.

Lai gan apsūdzētie visā kriminālprocesa laikā ir atzinuši faktiskās darbības pēc Krimināllikuma 125.panta trešās daļas, kā arī apelācijas instances tiesā atvainojās cietušajām un norādīja, ka izdarīto nožēlo, Vidzemes apgabaltiesa atzīst, ka apsūdzēto formāla vainas atzīšana un vārdos paustā nožēla nav atzīstama par apstākli, kas mīkstinātu viņu atbildību.

Vidzemes apgabaltiesa ņem vērā judikatūras atziņu, ka, piemērojot Krimināllikuma 47. panta otro daļu, jāņem vērā, ka par atbildību mīkstinošiem apstākļiem tiesa var atzīt tikai tādus apstākļus, kas pēc sava satura atbilst Krimināllikuma 47. panta jēgai (*Senāta Krimināllietu departamenta 2007. gada 18. jūnija lēmums lietā Nr.SKK-333/2007).* Krimināllikuma 47. panta otrā daļa nav tulkojama paplašināti, par atbildību mīkstinošiem atzīstot tādus apstākļus, kas pēc sava satura un nozīmes neatbilst Krimināllikuma 47. panta pirmajā daļā ietvertajiem apstākļiem. Ar vaļsirdīgu atzīšanos Krimināllikuma 47. panta izpratnē jāsaprot apsūdzētā pilnīga atzīšanās inkriminētajā noziedzīgajā nodarījumā tādā apjomā, kā to konstatējusi tiesa, noziedzīgā nodarījuma motīvu ieskaitot. Gadījumos, kad šāda vaļsirdīga atzīšanās nav konstatējama, nav pamata atbildību mīkstinoša apstākļa konstatēšanai arī saskaņā

ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu (*Senāta Krimināllietu departamenta 2021.gada 16. novembra lēmums lietā Nr. SKK?126/2021, 2023.gada 3.marta lēmums lietā SKK-5/2023*).

[30.4] Tā kā lietā objektīvi ar alkometra AlcoQuant 6020 izdrukām ir pierādīts, ka /Persona C/ aizturēšanas brīdī uzreiz pēc noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas atradās 1,32 promiļu reibumā, /Persona D/ 1,06 promiļu reibumā, tad pirmās instances tiesa pamatoti abu apsūdzēto rīcībā konstatējusi Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 12.punktā paredzēto atbildību pastiprinošo apstākli- noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu alkohola ietekmē.

[30.4.1] Neapšaubot cietušās /Persona A/ norādīto, ka apsūdzētie Krimināllikuma 125.panta trešajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīja personu grupā, Vidzemes apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesa pamatoti personu grupu nav atzinusi par Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 2.punktā paredzēto atbildību pastiprinošo apstākli, tā kā personu grupa kā kvalificējošais apstāklis ietverta noziedzīgā nodarījuma aprakstā pēc Krimināllikuma 125.panta trešās daļas *(Senāta Krimināllietu departamenta 2023.gada 30.novembra lēmums lietā SKK 462/2023).*

[30.4.2] Apelācijas instances tiesai nav pamats apsūdzēto rīcībā konstatēt Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 8.punktā paredzēto atbildību pastiprinošo apstākli- noziedzīgais nodarījums izdarīts ar sevišķu cietsirdību vai ņirgājoties par cietušo, kā to apelācijas sūdzībā lūgusi cietusī /Persona A/. Apsūdzēto /Persona C/ un /Persona D/ cietsirdīgo rīcību pret /Persona E/, pielietojot intensīvu vardarbību, tās rezultātā cietušajam sagādātās stiprās fiziskās sāpes, kā arī cietušā pazemošana sišanas laikā, aptver Krimināllikuma 125.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma sastāvs.

[30.4.3] Apelācijas instances tiesa atzīst, ka nav pamata apmierināt prokurores apelācijas protestā izteikto lūgumu par Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 17.punktā paredzētā atbildību pastiprinošā apstākļa - apzināti nepatiesu liecību sniegšana- konstatēšanu apsūdzēto rīcībā.

Vidzemes apgabaltiesa konstatē, ka /Persona C/ un /Persona D/, būdami nopratināti aizturētā un aizdomās turētā statusā, kad kriminālprocesā snieguši vispilnīgākās liecības, pirms nopratināšanas atbilstoši Kriminālprocesa likuma 150.panta 4.punktā noteiktajam nav informēti par apzināti nepatiesas liecības sniegšanas sekām. Proti, konkrētos apstākļos /Persona C/ un /Persona D/, sniedzot apzināti nepatiesas ziņas par atsevišķiem noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas apstākļiem, uz kuriem norādīts prokurores apelācijas protestā, nevarēja paredzēt, ka apzināti nepatiesas liecības sniegšana var negatīvi ietekmēt sodu par viņiem inkriminēto noziedzīgo nodarījumu, kas ir obligāts nosacījums konkrētā atbildību pastiprinošā apstākļa konstatēšanai (*Senāta Krimināllietu departamenta 2022.gada 3.marta lēmums lietā SKK-72/2022*).

[30.5] Tādējādi, novērtējusi visas iepriekš norādītās ziņas, kas raksturo /Persona C/ un /Persona D/ izdarīto Krimināllikuma 125.panta trešajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu, radīto kaitējumu, apsūdzēto personības, Vidzemes apgabaltiesa atzīst par pareizu un pamatotu pirmās instances tiesas atzinumu, ka apsūdzētie, kuru rīcībā ir konstatēts viens atbildību pastiprinošs apstāklis, nav konstatēti atbildību mīkstinoši apstākļi, ir sodāmi ar panta sankcijā paredzēto brīvības atņemšanu uz 8 gadiem. Apsūdzētajiem pamatoti piemērots arī Krimināllikuma 125.panta trešās daļas sankcijā paredzētais papildsods – probācijas uzraudzība uz 3 gadiem.

Ievērojot to, ka likumdevējs Krimināllikuma 125.panta trešās daļas sankcijā paredzējis vainīgo personu sodīt arī ar papildsodu- mantas konfiskācija- un /Persona D/ aizturēšanas brīdī izņemta nauda 170,95 *euro*, Vidzemes apgabaltiesa atzīst par pareizu pirmās instances tiesas atzinumu, ka /Persona D/ ir piemērojams papildsods- mantas konfiskācija- konfiscējot arestētos naudas līdzekļus. Apstāklim, ka naudas līdzekļiem nav saistība ar konkrēto noziedzīgo nodarījumu, nav izšķirošas nozīmes. Būtiskākais ir fakts, ka apsūdzētā rīcībā ir konstatēta manta, kurai Kriminālprocesa likuma 361.panta pirmās daļas kārtībā 2022.gada 5.maijā ar Vidzemes rajona tiesas izmeklēšanas tiesneses lēmumu uzlikts arests, lēmumā precīzi norādot, kādam nolūkam uzlikts arests, proti, lai nodrošinātu iespējamo mantas konfiskāciju.

[30.6] Vidzemes apgabaltiesa nepiekrīt prokurores apelācijas protestā un cietušās /Persona A/, kā arī cietušās /Persona B/ pārstāves apelācijas sūdzībās norādītajam, ka apsūdzētajiem par smagu miesas bojājumu nodarīšanu /Persona E/, kā rezultātā iestājās cietušā nāve, noteikts nesamērīgi maigs sods. Apelācijas instances tiesa ņem vērā, ka likumdevējs par Krimināllikuma 125.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu paredzējis vainīgo personu sodīt ar brīvības atņemšanu uz laiku no 3 līdz 15 gadiem, konfiscējot mantu vai bez mantas konfiskācijas, un ar probācijas uzraudzību uz laiku līdz 3 gadiem vai bez tās. Tā kā pirmās instances tiesa radusi par iespējamu uz noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas brīdi tikko pilngadību sasniegušajam /Persona C/ un 21 gadu vecumu sasniegušajam /Persona D/, kuri pirmo reizi tiek tiesāti par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, noteikt brīvības atņemšanas sodu panta sankcijas vidējā apmērā, piemērojot probācijas uzraudzību uz sankcijā paredzēto maksimālo laiku, turklāt /Persona D/ piemērota arī mantas konfiskācija, tad nav pamata atzinumam, ka Vidzemes rajona tiesa apsūdzētajiem /Persona C/ un /Persona D/ būtu noteikusi nesamērīgi maigu sodu.

Cietušo apelācijas sūdzībā norādītā pirmās instances tiesas atsauce uz atbildību mīkstinošo apstākli, nosakot sodu apsūdzētajiem, nav attiecināma uz Krimināllikuma 125.panta trešajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu, tā kā ar spriedumu apsūdzētajiem noteikts sods pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas un /Persona D/ arī pēc Krimināllikuma 185.panta pirmās daļas, kur šāds atbildību mīkstinošs apstāklis apsūdzēto rīcībā ir konstatēts.

[30.7] Tāpat Vidzemes apgabaltiesa nepiekrīt apsūdzēto un viņu aizstāvju apgalvojumam, ka pirmās instances tiesa, nosakot soda ilgumu /Persona C/ un /Persona D/ par Krimināllikuma 125.panta trešajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu, nav ņēmusi vērā, ka sākotnējo konfliktu ar apsūdzētajiem izraisīja tieši cietušais. Apelācijas instances tiesa secina, ka pirmās instances tiesa, nosakot soda ilgumu apsūdzētajiem, kuru rīcībā nav konstatēti atbildību mīkstinoši apstākļi, ir ņēmusi vērā cietušā rīcību, uzsākot konfliktu ar apsūdzētajiem, ko apstiprina sprieduma motīvu daļā sniegtais vērtējums cietušā /Persona E/ rīcībai. Proti, ka cietušais, sitot ar koka nūju pa muguru nakts vidū uz ielas trokšņojošajam /Persona C/, nav izvēlējies pareizo veidu, kā vērsties pret nakts miera traucētājiem. Apelācijas instances tiesa atzīst, ka, neskatoties uz to, ka šāda cietušā rīcība nedeva tiesības apsūdzētajiem pielietot pret /Persona E/ pirmās instances tiesas spriedumā par pierādītu atzīto vardarbību, konkrētā cietušā rīcība ir guvusi atspoguļojumu abiem apsūdzētajiem noteiktā soda mērā. Atbilstoši tiesu praksei citos apstākļos, izvērtējot apsūdzēto pret cietušo pielietotās vardarbības intensitāti, miesas bojājumu lokalizāciju dzīvībai svarīgu orgānu apvidū, apsūdzētajiem būtu nosakāms brīvības atņemšanas sods uz ilgāku laiku.

[30.8] Tādējādi, izvērtējusi visus Krimināllikuma 46.panta $3.^1$ daļā paredzētos soda noteikšanas vispārīgos principus, Vidzemes apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesas apsūdzētajiem pēc Krimināllikuma 125.panta trešās daļas noteiktais soda mērs ir taisnīgs un atbilstošs viņu izdarītajam.

[31] Izvērtējusi apelācijas protestā, cietušās /Persona A/ un cietušās /Persona B/ pārstāves apelācijas sūdzībās izteikto lūgumu par bargāka galīgā soda noteikšanu apsūdzētajiem, Vidzemes apgabaltiesa konstatē, ka konkrētais lūgums saistīts ar bargāka soda noteikšanu /Persona C/ un /Persona D/ pēc Krimināllikuma 125.panta trešās daļas. Apelācijas protestā un cietušo sūdzībās nav apstrīdēta pirmās instances tiesas rīcība, nosakot apsūdzētajiem galīgo sodu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, izmantojot daļējas sodu saskaitīšanas principu.

Tā kā apelācijas instances tiesa atzīst, ka Vidzemes rajona tiesa apsūdzētajiem pēc Krimināllikuma 125.panta trešās daļas noteikusi atbilstošu sodu, nav pamata noteikt /Persona C/ un /Persona D/ bargāku galīgo sodu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības.

Vidzemes apgabaltiesa atzīst, ka apsūdzētajam /Persona C/ saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo, trešo un ceturto daļu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības noteiktais galīgais sods- brīvības atņemšana uz 8 gadiem 10 dienām, probācijas uzraudzība uz 3 gadiem, kā arī /Persona D/ noteiktais galīgais sods pēc noziedzīgo nodarījumu kopības- brīvības atņemšana uz 8 gadiem 2 mēnešiem, konfiscējot mantu un probācijas uzraudzība uz 3 gadiem, ir samērīgs sods apsūdzēto visu izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturam, radītajam kaitējumam un atbildību ietekmējošiem apstākļiem.

Apelācijas instances tiesa atzīst, ka /Persona C/ un /Persona D/ noteiktais sods par katru izdarīto noziedzīgo nodarījumu, kā arī noteiktais galīgais sods ir taisnīgs un konkrētā gadījumā visefektīvāk sasniegs Krimināllikuma 35. panta otrajā daļā definētos soda mērķus- aizsargās sabiedrības drošību, atjaunos taisnīgumu, sodīs vainīgās personas par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēs sodītās personas, kā arī panāks, lai notiesātie un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

[32] Pirmās instances tiesā /Persona E/ māte cietusī /Persona A/ pieteica morālā kaitējuma kompensāciju 50000 *euro* apmērā, kompensāciju par mantisko zaudējumu 1000 *euro*. /Persona E/ pieteica morālā kaitējuma kompensāciju 15000 *euro*, kā arī kompensāciju par mantisko zaudējumu 2343,28 *euro*.

Ievērojot to, ka /Persona A/ un /Persona B/ ir cietušas apsūdzēto /Persona C/ un /Persona D/ noziedzīgo darbību rezultātā, Vidzemes apgabaltiesa pievienojas pirmās instances tiesas atzinumam, ka cietušajiem ir tiesības prasīt morālā kaitējuma un mantiskā zaudējuma kompensāciju no apsūdzētajiem, tā kā šī tiesība radusies tieši apsūdzēto noziedzīgās rīcības un tās izraisīto seku dēļ. Pirmās instances tiesā apsūdzētie pilnībā atzinuši cietušo mantiskā zaudējuma kompensācijas, daļēji atzinuši cietušo morālā kaitējuma kompensācijas.

Pirmās instances tiesa, izvērtējot pieteiktās kaitējuma kompensācijas atbilstoši Kriminālprocesa likuma 351.panta pirmajā daļā un 352.panta pirmajā daļā noteiktajam, atzinusi, ka no apsūdzētajiem /Persona C/ un /Persona D/ par labu cietušajām saistībā ar /Persona E/ nāvi ir piedzenama morālā kaitējuma kompensācija 36700 *euro* apmērā, kas sadalāma divās daļās- atzīstot, ka mirušā /Persona E/ par vienīgā dēla zaudējumu pienākas morālā kaitējuma kompensācija 21700 *euro*, bet meitai /Persona B/ pienākas morālā kaitējuma kompensācija 15000 *euro*. Tiesa samazinājusi katrai cietušajai piedzenamo morālā kaitējuma kompensācijas daļu par Juridiskās administrācijas katrai izmaksāto valsts kompensācijas summu 1250 *euro*, nosakot, ka no apsūdzētajiem /Persona C/ un /Persona D/ solidāri par labu cietušajai /Persona A/ piedzenama morālā kaitējuma kompensācija 20450 *euro* un kompensācija par mantisko zaudējumu 1000 *euro*. Pārējā daļā cietušās /Persona A/ morālā kaitējuma kompensācija

nav noteikta. Par labu cietušajai /Persona B/ piedzīta morālā kaitējuma kompensācija 13750 *euro* un kompensācija par mantisko zaudējumu 2140 *euro.*

[32.1] Neapšaubot cietušās /Persona A/ apelācijas sūdzībā norādītās dziļās ciešanas un pārdzīvojumus, kas viņai radušies saistībā ar vienīgā dēla nāvi, Vidzemes apgabaltiesa atzīst, ka nav pamata palielināt cietušās morālā kaitējuma kompensācijas daļu apelācijas sūdzībā prasītajā apmērā, proti, piedzenot no apsūdzētajiem 48750 *euro*.

Apelācijas instances tiesa atzīst, ka pirmās instances tiesa ir detalizēti izvērtējusi piedzenamās morālā kaitējuma kompensācijas apmēru ne tikai atbilstoši Augstākās tiesas 2010/2011.gada tiesu prakses apkopojumā "Tiesu prakse par morālā kaitējuma kompensāciju kriminālprocesā" noteiktajām vadlīnijām, bet arī cietušajai nodarītajam kaitējumam, valsts ekonomikas un labklājības līmeņa izaugsmei, pamatoti ņemot vērā judikatūrā pausto atziņu, ka ar kompensācijas piespriešanu nav pieļaujama vienas personas mantas palielināšanās uz otras personas rēķina (*Senāta Krimināllietu departamenta 2013.gada 31.janvāra lēmums lietā SKK 47/2013)*.

Apelācijas instances tiesas ieskatā cietušajām noteiktais morālā kaitējuma kompensācijas apmērs ir atbilstošs un samērīgs. Tas nekādā veidā nepārkāpj cietušo Eiropas Cilvēktiesību konvencijā un Latvijas Republikas Satversmē garantētās cilvēktiesības, kā uz to norādīts /Persona A/ apelācijas sūdzībā.

Vidzemes apgabaltiesa vērš cietušās uzmanību, ka atlikušajā daļā (28300 *euro)* /Persona A/ morālā kaitējuma kompensācija nav noteikta, saglabājot cietušajai Kriminālprocesa likuma 350.panta trešajā daļā paredzētās tiesības prasīt radītā kaitējuma atlīdzināšanu Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā, gadījumā, ja cietusī uzskata, ka ar šo tiesas noteikto kompensāciju nav atlīdzināts viss viņai radītais kaitējums.

[32.2] Izvērtējusi apsūdzētā /Persona C/ un apsūdzētā /Persona D/ aizstāves apelācijas sūdzībās izteiktos lūgumus, Vidzemes apgabaltiesa atzīst, ka nav pamata cietušo labā piedzīto morālā kaitējuma kompensāciju samazināšanai.

Apelācijas instances tiesa atzīst, ka, tā kā apsūdzēto rīcības rezultātā ir iestājušās neatgriezeniskas sekas- /Persona E/ nāve, tad, ievērojot krimināltiesisko attiecību taisnīga noregulējuma un saprātīguma principu, proti, ka morālā kaitējuma atlīdzinājumam ir jābūt atbilstīgam un samērojamam ar noziedzīgā nodarījuma smagumu un izdarīšanas raksturu, cietušajām nodarītā morālā kaitējuma dziļumu, izskatāmajā lietā krimināprocesuālais taisnīgums tiek panākts, piedzenot no apsūdzētajiem par labu cietušajām – mirušā /Persona E/ mātei /Persona A/ un meitai /Persona B/ – morālā kaitējuma kompensāciju pirmās instances tiesas noteiktajā apmērā.

[32.3] Apelācijas instances tiesā cietušās /Persona B/ pārstāve zvērināta advokāte Ginta Bemere iesniedza maksājumu izdevumu kvīti Nr.95273, no kuras redzams, ka cietušajai /Persona B/ par veikto pārstāvību apelācijas instances tiesā radies mantiskais zaudējums 450 *euro.* Vidzemes apgabaltiesa atzīst, ka konkrētais mantiskais zaudējums- samaksa par zvērinātas advokātes pārstāvību apelācijas instances tiesā- ir piedzenams solidāri no /Persona C/ un /Persona D/ cietušās /Persona B/ labā.

[33] Izvērtējusi /Persona C/ apelācijas sūdzības papildinājumos izteikto lūgumu par lietiskā pierādījuma – mobilā telefona "Samsung"- atdošanu, Vidzemes apgabaltiesa atzīst, ka apsūdzētā lūgums ir apmierināms, līdz ar ko Vidzemes rajona tiesas 2023.gada 14.aprīļa spriedums ir atceļams daļā par rīcību ar lietisko pierādījumu - /Persona C/ mobilo telefonu "Samsung".

Ar pirmās instances tiesas spriedumu nolemts /Persona C/ mobilo telefonu iznīcināt.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240.panta pirmajā daļā noteikto tiesas nolēmumā norāda, kas darāms ar lietiskiem pierādījumiem un izņemtajiem priekšmetiem. Minētā panta pirmās daļas 1.punktā noteikts, ka lietiskos pierādījumus, citus izņemtos priekšmetus un vērtības atdod to īpašniekiem. Ja izņemtajiem priekšmetiem nav vērtības, tos iznīcina.

Tā kā lietiskais pierādījums- /Persona C/ izņemtais mobilais telefons "Samsung"- ir priekšmets ar vērtību, un apsūdzētais izteicis lūgumu par tā atdošanu, taču nav iesniedzis pierādījumus, kas apstiprinātu apgalvojumus par mobilā telefona piederību /Persona P/, Vidzemes apgabaltiesa, ievērojot Kriminālprocesa likuma 240.panta pirmās daļas 1.punktā noteikto atzīst, ka lietiskais pierādījums - /Persona C/ mobilais telefons "Samsung", kas glabājas Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Rietumvidzemes iecirkņa lietisko pierādījumu glabātuvē, pēc telefonā esošo video, foto un audio failu iznīcināšanas - atdodams /Persona C/.

Ja divu mēnešu laikā no paziņojuma nosūtīšanas par lietiskā pierādījuma saņemšanu tas netiek izņemts, mobilo telefonu realizēt un iegūtos naudas līdzekļus ieskaitīt valstij kaitējuma kompensācijas segšanai.

[34] Zvērināta advokāte Mirga Priedīte iesniegusi paziņojumus par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniegšanu /Persona D/ apelācijas instances tiesā, norādot, ka viņai par veikto darbu pienākas samaksa 865 *euro.* Tā kā apsūdzētais lūdzis nodrošināt viņam aizstāvja piedalīšanos, tad atbilstoši Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 4.punktam un 368.panta pirmajai daļai no apsūdzētā valsts labā ir piedzenami procesuālie izdevumi 865 *euro* par aizstāves darba apmaksu apelācijas instances tiesā.

Procesuālie izdevumi 840,96 *euro*- samaksa par tulka darbu apelācijas instances tiesā, nodrošinot dokumentu, kā arī mutisko tulkojumu no krievu valodas uz latviešu valodu, no latviešu valodas uz krievu valodu, sedzami no valsts līdzekļiem.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 563.panta pirmās daļas 3.punktu, 565.panta pirmās daļas 5.punktu Vidzemes apgabaltiesa

nosprieda

atcelt Vidzemes rajona tiesas 2023.gada 14.aprīļa spriedumu daļā par rīcību ar lietisko pierādījumu - /Persona C/ mobilo telefonu "Samsung".

Lietisko pierādījumu- /Persona C/ mobilo telefonu "Samsung", kas glabājas Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Rietumvidzemes iecirkņa lietisko pierādījumu glabātuvē, pēc telefonā esošo video, foto un audio failu iznīcināšanas - atdot /Persona C/. Ja divu mēnešu laikā no paziņojuma nosūtīšanas par lietiskā pierādījuma saņemšanu tas netiek izņemts, mobilo telefonu realizēt un iegūtos naudas līdzekļus ieskaitīt valstij kaitējuma kompensācijas segšanai.

Pārējā daļā Vidzemes rajona tiesas 2023.gada 14.aprīļa spriedumu atstāt negrozītu.

Piedzīt solidāri no /Persona C/ un /Persona D/ cietušās /Persona B/ labā izdevumus 450 *euro* - samaksu par pārstāves sniegto juridisko palīdzību apelācijas instances tiesā, nosakot termiņu to labprātīgai atlīdzināšanai – 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Piedzīt no /Persona D/ valsts labā procesuālos izdevumus 865 *euro* - samaksu par aizstāves sniegto juridisko palīdzību apelācijas instances tiesā, nosakot termiņu to labprātīgai atlīdzināšanai – 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Procesuālos izdevumus 840,96 *euro*- samaksu par tulka darbu, segt no valsts līdzekļiem.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Latvijas Republikas Senātā Krimināprocesa likuma 574. vai 575.pantā norādīto iemeslu dēļ, 10 dienu laikā pēc pilna sprieduma pieejamības dienas iesniedzot kasācijas sūdzību (kasācijas protestu) Vidzemes apgabaltiesā.

Pilns spriedums tiks sagatavots 2024.gada 19.jūlijā pēc plkst.15.00 un nosūtīts pēc procesa dalībnieku lūguma.

Saskaņā ar Krimināprocesa likuma 568.panta trešo daļu noteikts jauna pilna sprieduma pieejamības laiks- 2025.gada 3.janvārī pēc plkst. 14.00.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja E.Driba

Tiesnese G.G.Kukaine

Tiesnese G.Krieviņa

Dokuments parakstīts ar drošu elektronisko parakstu un satur laika zīmogu